

**Homenatge a Vicent Aubà i Domènech. Mestre-Director
Fundador de l'Orfeó Uldeconenc**

**Excm. Sr. En Ramon Aleu. Vice-President de la Diputació, inaugura
el Centre de Barri a Sant Joan del Pas**

ULLDECONA
Revista Mensual d'Informació Local

Juny-Juliol 1985 - Nº 20

El Castell d'Uldecona, ja és del Poble

En Vicent Valero, greument ferit en acte de Servei

El Col·legi Municipal de BUP i COU, serà Institut de Batxillerat

**HORARIO DE TRENES A PARTIR DEL DIA 2 DE JUNIO 1985
CON HORAS DE LLEGADA Y SALIDA DE ULLDECONA.
Y LLEGADAS A LAS SIGUIENTES ESTACIONES**

ESTACIONES	Expreso	Tranvia U.T.	Rápido	Semidirecto	Expreso	Tranvia U.T.
BARCELONA Tno. Salida	—	—	—	11.23	—	18.31
BARCELONA P.G. "	—	—	—	11.31	—	18.40
BARCELONA SANTS Salida	22.15	—	8.57	11.37	15.55	18.46
SITGES — S. PERE "	—	—	—	—	—	19.23
VILANOVA y LA G. "	—	—	—	—	—	19.31
SAN VICENTE de C. "	23.22	—	—	12.42	17.02	19.53
TARRAGONA Salida	23.48	—	10.05	13.02	17.28	20.17
SALOU "	0.02	—	—	13.11	17.42	20.26
TORTOSA "	0.55	7.00	10.58	14.25	18.40	21.36
ULLDECONA Llegada	1.16	7.30	11.16	14.49	19.01	22.00
ULLDECONA Salida	1.17	7.31	11.18	14.50	19.02	—
VINARÓZ Llegada	1.28	7.43	—	15.01	19.13	—
BENICARLO "	1.37	7.49	—	15.07	19.21	—
CASTELLON "	2.30	8.50	—	—	—	—
VILLARREAL INF Llegada	—	9.07	—	16.25	—	—
BURRIANA "	2.48	9.12	—	16.30	20.35	—
SAGUNTO "	3.16	9.48	—	17.05	21.03	—
VALENCIA "	3.46	10.33	13.02	17.47	21.33	—
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

- (1) Expreso de BARCELONA SANTS a ALMERIA, GRANADA y BADAJOZ, Circula DIARIO.
 (2) Tranvia de TORTOSA a VALENCIA, Circula DIARIO.
 (3) Rápido de BARCELONA SANTS a MALAGA. Circula del 11-7 al 4-9-1985.
 (4) Semidirecto de BARCELONA TERMINO a VALENCIA. Circula DIARIO.
 (5) Expreso de BARCELONA SANTS a MALAGA. Circula DIARIO.
 (6) Tranvia de BARCELONA TERMINO a ULLDECONA. Circula DIARIO.

**HORARIO DE TRENES A PARTIR DEL DIA 2 DE JUNIO 1985
CON HORAS DE LLEGADA Y SALIDA DE ULLDECONA.
Y LLEGADAS A LAS SIGUIENTES ESTACIONES**

ULLDECONA — Llegada	Semidirecto	Expreso	Semidirecto	Expreso	U.T. Rápido	U.T. Tranvia
VALENCIA Salida	—	3.21	7.10	8.38	17.45	18.20
SAGUNTO "	—	3.50	7.48	9.07	18.11	18.58
VILLARREAL "	—	—	8.28	—	18.34	19.39
CASTELLON Salida	—	4.37	8.46	9.52	18.46	19.51
BENICARLO "	—	5.28	9.59	10.53	19.35	21.04
VINARÓZ "	—	5.36	10.05	11.01	19.40	21.10
ULLDECONA Llegada	—	5.52	10.19	11.17	19.50	21.24
ULLDECONA Salida	5.40	5.54	10.20	11.19	19.55	21.31
TORTOSA Llegada	6.04	6.16	10.44	11.41	20.13	22.01
TARRAGONA Llegada	7.14	7.30	12.24	12.58	21.18	—
SAN VICENTE "	7.36	8.03	12.44	13.28	21.34	—
BARCELONA SANTS Llegada	8.42	9.15	13.52	14.35	22.37	—
BARCELONA P.G. "	8.48	—	13.58	—	22.42	—
BARCELONA Tno. Llegada	8.57	—	14.07	—	22.50	—
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)

- (1) SEMIDIRECTO — de ULLDECONA a BARCELONA TERMINO Circula DIARIO.
 (2) EXPRESO — de ALMERIA; BADAJOZ a BARCELONA SANTS Circula DIARIO.
 (3) SEMIDIRECTO — de VALENCIA a BARCELONA TERMINO Circula DIARIO.
 (4) EXPRESO — de MALAGA a BARCELONA SANTS Circula DIARIO.
 (5) RAPIDO U.T. — de VALENCIA a BARCELONA TERMINO Circula DIARIO.
 (6) TRANVIA U.T. — de VALENCIA a TORTOSA Circula DIARIO.
 Los 1 y 3 tienen parada en todas las estaciones hasta SITGES.

Edita: Ajuntament d'Ulldecona
D.L.: T. 162-1980

**REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:**

Carrer Major, 49
 Ulldecona (Montsià)

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Antich Balada (Director)
 Felipe Delgado Zubiri (Confecció)
 Àngel Millan Sans
 Agustí Labèrnia Fabregat
 Joan Vidal Maríné
 Josep Lluís Millan Masdeu
 Francesc Montserrat
 Vicent Roig
 Manolita Nadal Carceller
 Joan Manuel Muñoz
 Dolors Sanjuan Auba
 José Mª Pasalamar Abella
 Rosa Mª Poy Roda

COL·LABOREN

Extensió Agrària
 Cooperativa Agrícola
 Comunitat de Regants
 Cambra Agrària
 Orfeó Ulldeconenc
 Centre Cultural Recreatiu
 La Passió
 Banda Local de Música
 Associació Pares Col·legi B.U.P.
 Associació Pares Col·legi E.G.B.
 Biblioteca Popular de la Diputació
 Club Sant Lluç
 Associació de Jubilats
 Germandat «Verge del Loreto»
 Societat de Caçadors
 Penya Ciclista Montsià
 Club de Futbol Ulldecona
 Moto-Club Ulldecona
 Club Joventut
 Club Escacs
 Centre Excursionista
 Club Billar Ulldecona
 Omnium Cultural
 Agrupació Veterans
 Penya Barcelonista
 Futbol Sala

FOTOS:

Estudis J. Ferré
 Foto-Cine Millan
 Josep Mª Querol

Tallers: Jordi Dasso - Impressor
 Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
 Sant Carles de la Ràpita

Parla el Director

Molts de temes.

Vicent Valero, el nostre Governador, resultà greument ferit en un acte heroic de Servei. Afortunadament, ja s'està recuperant.

Endavant, Vicent, l'amic de tots!

Emotiu homenatge a **Vicent Aubà**, tota una vida dedicada a l'ensenyament musical. Per això, a més a més d'un carrer amb el seu nom, s'ha iniciat amb ell l'edició d'una col·lecció d'**Opucles** en record d'ulldeconencs il·lustres.

I a Sant Joan del Pas, un carrer dedicat també a **En Florenci Vilalta**, mestre que fou tota sa vida allí i a Ulldecona.

I a més a més, inauguració pel Sr. Aleu de la Diputació del nou **Centre de Barri** a Sant Joan del Pas. Equipament municipal al servei dels habitants del Barri.

I bones perspectives per a la futura Xarxa de **Clavegueres** als Barris. La Confederació Hidrogràfica del Xúcar sembla que, un cop més, ajudarà a fer-ho possible.

A les pàgines centrals, una entrevista amb la nova i jove Jutge de Pau, Srta. **Carme Itarte**, que ha substituït al recordat **Josep Gavalda**.

Un Informe Tècnic de la Comissió d'Urbanisme sobre les Extraccions o Moviments de Terres, acompanyat de fotografies.

I un Dossier relatiu al **Projecte de Camp d'Esports**, amb **Entrevistes als dos Regidors més afeccionats al Futbol**.

Visites importants a la Vila:

- . Sr. Celma, Cap del Servei de Joventut, pel Camp de Treball organitzat al Castell.
- . Srs. Alonso i Frago, Cap del Servei de Carreteres, pel tema de la carretera.
- . H. Sr. Martínez i Sr. Riocabo, Director General i Cap del Servei de Bombers, pel tema del futur Parc de Bombers.

I tancada ja la revista, hi ha dos temes nous que mereixen destacar-se:

1) L'acord de venda i compra del Castell d'Ulldecona entre els actuals propietaris i l'Ajuntament d'Ulldecona. A partir d'ara, el **Castell d'Ulldecona**, part importantíssima de la nostra història, serà del Poble.

2) Una altra aspiració de sempre del Consistori i de tot el poble: el Col·legi Municipal de BUP i COU d'Ulldecona, el curs vinent ja serà **Institut de Batxillerat**. Tots en sortirem guanyant!

Informació de la Corporació Municipal

Les Activitats de les Comissions Informatives

Comissió Permanent 3 Juny 1985

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican:

A Dª **Inés Montros Llansola**, para construir un almacén y vivienda, según proyectos, en calle Rvdo. Fco. Sans Borja, 4.

A D. **Nicanor Sans Rocafort**, en partida "Plans Castellet", polg. 69 parcela 2.

A D. **José Mª Cruzado Navarro**, en Dr. Robert, 59.

A Dª **Joaquina Martí Roca**, en calle Murada de Baix, 49.

A D. **Francisco Millán Forcadell**, en Valentins, calle Mayor, 46.

A D. **José Mª Labernia Labernia**, en calle Aragón s/n.

A D. **Pedro Vidal Tabueña**, en partida Molí-nou, polg. 36 parc. 207.

A D. **Pedro Morá Ortiz**, en calle Santos Mártires, 27.

A D. **Bautista Bosch Vizcarro**, en calle Aribau, 26.

A Dª **Josepa Callarisa Forcadell**, para construir un almacén agrícola, según proyectos, en calle Barcelona s/n.

A D. **Enrique Labernia Beltrán**, en Sant Joan del Pas, Rejolars, 35.

A D. **Juan Marín Fusté**, en partida "Collet", polg. 73 parc. 99.

A Dª **Manuela Porcar Pallarés**, en calle Rocafort, 6.

A **Correos y Telecomunicaciones**, en calle Conde Montemolín, 22.

A D. **Ramón Forcadell Saenz**, en Gral. Prim, 10.

A D. **Bautista Centelles Labernia** en calle Clavé, 2.

A Dª **Francisca Ferrer Mora**, para ampliar granja cunícola en finca sita en partida "Balsa de Montsià", polg. 69 parcela 34.

A Dª **María Lázaro Bonet**, en calle Mayor, 86.

A D^a **Mª Juana Minguet Itarte**, para construir almacén agrícola, según proyectos, en partida "Pont de Godall" polg. 16 parcelas 4, 5 y 6.

A D. **Esteban Sevilla Ortiz**, en calle Jaime I, 1.

A la **Cía. Telefónica Nacional de España**, para instalar dos postes telefónicos en Valentins, y línea telefónica en el camino de La Pedrera.

INFORME APERTURA DE ESTABLECIMIENTOS

Se informaron favorablemente los expedientes de solicitud de Licencia de Apertura solicitados por Dª **Carmen Bel Cid**, para Guardería Infantil en calle Galicia, 23.

El tramitado por Dª **Mercè Prat Monjó**, en nombre de "Roten Artesanía i Diseny" para instalar industria

destinada a la fabricación de muebles a base de cañas de diversos tipos, en calle Migdia, 41 y 43.

El tramitado por D. **José Escoto Vázquez**, para apertura de un establecimiento de venta de armas y cartuchería en calle Purísima, 5.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó la adjudicación de los siguientes nichos:

El nicho nº 212 del Departamento C. Fila 2ª del Cementerio de la villa a favor de D. **José Bel Adell** y consorte.

El nicho nº 213 del Departamento C. Fila 1ª del Cementerio de la villa a favor de Dª **Vicenta Carrillo Velaire**, y

El nicho nº 211, del Departamento C. Fila 3ª del Cementerio de la villa a favor de D. **Eloy García Adell**.

También se acordó la inscripción a favor de Dª **Montserrat Gómez Tomás** del nicho nº 662 del Departamento B. Fila 2ª del Cementerio de la villa, adquirido en virtud de herencia.

CUENTA DE CAUDALES 1er. TRIMESTRE

Se acordó la aprobación de la Cuenta de Caudales del 1er. trimestre del año en curso, por haberla encontrado conforme en todas sus partes.

JUBILACION VOLUNTARIA DEL ENCARGADO DE SERVICIOS D. MANUEL R. PRADES SERRA

Se acordó aprobar el expediente de jubilación voluntaria del Encargado de Servicios D. **Manuel Ramón Prades Serra** y que cause baja en la Plantilla Municipal a partir del momento en que dicho expediente sea aprobado por la Mutualidad Nacional de Previsión de la Administración Local.

EXPEDIENTE POR REALIZACION DE OBRA NO AJUSTADA A LICENCIA CONCEDIDA A D. PEDRO ARNAU CANALDA.

Se acordó abrir expediente a D. **Pedro Arnau Canalda**, con motivo de las obras que está realizando, no ajustadas a licencia municipal en la finca sita en calle San Lucas 4, 6 y 8, y darle audiencia para que en plazo de quince días presente las alegaciones que estime oportunas a su favor.

CORRESPONDENCIA

Diose lectura de una carta de D. **Salvador Aznar Calabuig**, Doctor Ingeniero de Caminos, por la que agradece las atenciones recibidas con motivo de los actos de inauguración del Pantano de Ulldecona, y

De un telegrama dirigido por el Sr. Alcalde al Gobierno Civil de la provincia, con motivo del grave atentado sufrido por el Excmo. Sr. **Gobernador Civil**.

La Comisión Municipal Permanente dióse por enterada de ambos escritos agradeciendo el primero y ratificando el segundo.

Ple Extraordinari 10 Juny 1985

HOMENAJE DEL AYUNTAMIENTO AL GUARDIA JUBILADO DON PASCUAL ARNAU RAGA

El Ayuntamiento Pleno por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó que constara en Acta el agradecimiento de la Corporación a D. **Pascual Arnau Raga** por los servicios que ha venido prestando como Guardia Municipal, al propio tiempo le entregó un pergamino en memoria del acto.

El Sr. Arnau Raga emocionado contestó unas palabras de agradecimiento, quedando al servicio del Ayuntamiento para cuanto pueda precisar de él.

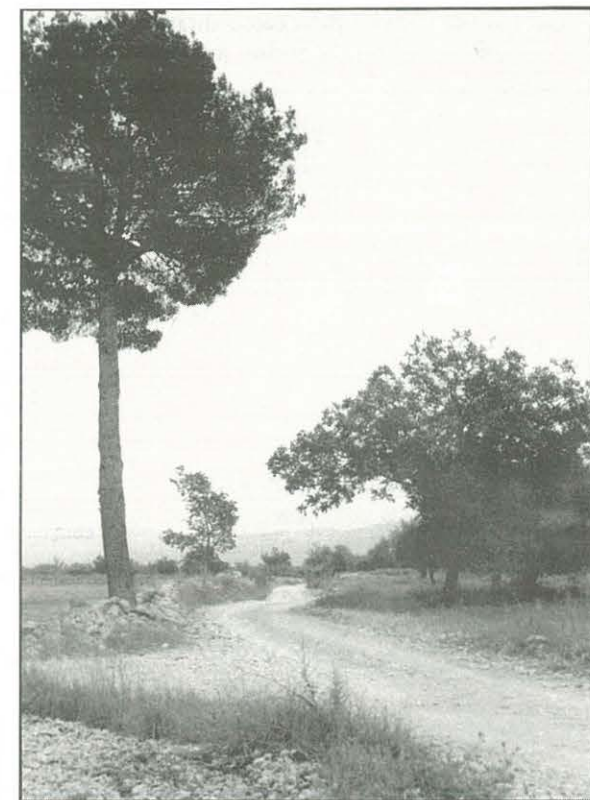
RETRIBUCIONES DEL POLICIA MUNICIPAL DON ANGEL ELIES VIDAL

Por unanimidad se otorgó dotar la plaza de Policía Municipal ocupada por D. **Angel Elies Vidal**, con las retribuciones que correspondan, de conformidad con el acuerdo adoptado por el Ayuntamiento Pleno en sesión del día 19 de febrero del año en curso, a su vez en concordancia con lo dispuesto en la Ley 50/84 de Jefatura del Estado y en la Orden del Ministerio de Economía y Hacienda de 2 de enero de 1985.

DENOMINACION DE NUEVAS CALLES

Se aprobó una Moción de la Comisión de Cultura por la que se propuso dar el nombre de **carrer de Vicent Aubà**, la calle actualmente situada delante del Polideportivo.

Relacionado con este mismo tema, también se acordó publicar un opúsculo de la obra musical popular realizada por el Sr. **Vicent Aubà**.

También se acordó denominar la actual carretera de La Galera del barrio de Sant Joan del Pas, con el nombre de **carrer de D. Florencio Vilalta** y la actual Plaza del Caudillo, por **Plaça de l'Església**.

Por último, se acordó facultar a la Comisión de Cultura, para aceptar los nombres que les propongan para cambio de calles los representantes de **Valentins y Castell**.

Ple Extraordinari 17 Juny 1985

EXPENDIENTE DE SUPLEMENTO DE CREDITO EN EL PRESUPUESTO ORDINARIO DE 1985.

Por unanimidad, se acordó aprobar el citado expediente de Suplementos de Crédito, con el fin de dotar la aportación municipal de la obra "Distribución de Agua a Ulldecona 3ª Fase", que importa 1.493.000 pesetas.

EN SU CASO, EXPEDIENTE DE HABILITACIONES DE CREDITO, POR MEDIO DE MAYORES INGRESOS, EN EL PRESUPUESTO DE INVERSIONES PARA EL EJERCICIO DE 1985.

Por unanimidad se aprobó el citado expediente consistente en habilitar en el Estado de Gastos del Presupuesto de Inversiones la cantidad de pesetas, 14.928.000, para atender el costo de la obra de "Distribución de Agua potable a Ulldecona 3ª Fase" y en el Estado de Ingresos del mismo Presupuesto, idéntica cantidad procedente de la Generalitat de Catalunya en concepto de subvención a fondo perdido

CUENTA DEL PATRIMONIO MUNICIPAL DE 1984.

Por unanimidad, se aprobó con carácter definitivo la citada cuenta.

CUENTA GENERAL DEL PRESUPUESTO ORDINARIO DE 1984.

Por unanimidad se acordó aprobar con carácter provisional la citada cuenta, y que se remita al Tribunal de Cuentas del Reino para su aprobación definitiva.

7.470.000 ptas., del Bco. de Crédito Local en concepto de préstamos 5.971.000 ptas. y del Presupuesto Ordinario del Ayuntamiento, en concepto de aportación municipal 1.493.000 pts.

DOCUMENTACION RELATIVA AL PLAN DE OBRAS Y SERVICIOS DEL EJERCICIO DE 1985, ENTRE OTROS, SOLICITUD DE CONTRATACION DIRECTA.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad, aprobó toda la documentación relativa al Plan citado, consistente en el cumplimiento de las Bases establecidas en el Decret 120/85 del 13 de Mayo, de la Generalitat de Catalunya, y solicitar del Departament de Governació autorización para contratar directamente las obras incluidas en el Plan, con el mismo Contratista que realizó la Fase 1ª y en estos momentos está realizando la Fase 2ª, toda vez que las incluidas en la Fase 3ª son de idénticas características a las anteriores.

El Gobernador Civil de Tarragona

Me resulta sumamente difícil contener los borbotones de sentimientos que se me desbordan, negándose a ser enjaulados en esas torpes herramientas humanas, que hemos dado en llamar palabras.

Sin embargo en el filo de una recuperación que mi impaciencia convierte en lenta y desesperante, con secuelas que confío vayan desapareciendo progresivamente por el tratamiento al que estoy sometido, no tengo más remedio que obligarme, en ejercicio de síntesis, y tratar de condensarlos y expresarlos a través de uno solo de ellos: LA GRATITUD.

Gratitud para con los miles de comunicantes y amigos que mediante telegramas, escritos, visitas o llamadas telefónicas, se han interesado por mi salud. Gratitud de manera análoga a todos los funcionarios del Gobierno Civil.

Gratitud para con los oferentes que de modo anónimo y desinteresado, estuvieron dispuestos a donarme su sangre.

Gratitud a las Autoridades Civiles, Militares y Eclesiales; a Partidos Políticos, Entidades, Asociaciones e Instituciones; a los máximos responsables de los Municipios de toda la provincia; a representantes de la Administración Autonómica y a los de la Administración del Estado que se preocuparon repetidamente por mi estado de salud. Especial relevancia cobra la presencia en Tarragona del Ministro del Interior, así como la permanente del Delegado del Gobierno en Cataluña.

Agradecimiento

Del mismo modo el interés manifestado por el Presidente de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, y el desplazamiento desde Valencia del Presidente de la Generalitat Valenciana Joan Lerma. Mención obligada y agradecida por la anunciada visita del Honorable Sr. Tarradellas.

Mi gratitud subrayada a todo el personal clínico que me atendió, auxiliares, enfermeras, gerencia, dirección; a todo el equipo quirúrgico que dirige el Doctor Luis Leugo, que, magistralmente me ha hecho remontar el vuelo cuando estaba tocado de gravedad, y a mi médico de cabecera el Doctor Fernando Araujo, que tiene la singular y sabia habilidad de practicar una terapia integral.

Mi gratitud al honesto y ejemplar Alcalde de Valls, Pau Nuet, y mi gratitud al Comandante de la Policía Nacional, Francisco Fornieles, quien en un trayecto de Valls a Tarragona casi eterno por la asfixia, me veló, asistió y asió a la esperanza de vivir.

Mi gratitud, en fin, a los Medios de Comunicación por el seguimiento exhaustivo de los acontecimientos y a los profesionales y amigos del escribir que, de manera sin duda generosa, trataron sobre mi actitud.

Respecto a ella y en un intento de sortear la espeleología de la retórica quiero clarificar categóricamente que lo que hice en aquel momento y ante aquellas circunstancias, fue lo que tenía que hacer, lo que debía hacer; y que después de reflexionar sobre los pros y los contras, tomé aquella decisión de manera absolutamente consciente y responsable. A ella me condujeron, de una parte, mi concepción de optimismo antropológico, ético y humanista de la vida y de la sociedad, y de otra, mi concepción del cargo público como ejercicio inexcusable de servicio a los ciudadanos a los que me debo, y que es la única razón que lo justifica.

Afortunadamente, estas dos concepciones las puedo seguir conjugando por activa, es decir, practicando, y es por ello que, además de manifestar mi agradecimiento a todos los que se han interesado por mi y por mi familia, quiero aprovechar la oportunidad para testimoniar a todos los ciudadanos y ciudadanas de las Comarcas, Pueblos y Ciudades de Tarragona, mi absoluta e incondicional disposición a su servicio. Que para esto estoy... y soy. Vicente Valero Costa. Gobernador Civil.

Vicente Valero Costa
Gobernador Civil

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT
SERVEIS TERRITORIALS
TARRAGONA

DATA: Tarragona, 11 de juliol de 1985
REF.: Unitat de Centres DR/nd
ASSUMPTE: Creació Institut de Batxillerat

SR. ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE ULLDECONA

La Sra. Directora General de Batxillerat, en escrit de data 4 de juliol, em prega que us notifiqui la decisió conjunta de proposta de creació d'un Institut de Batxillerat el proper curs 1985-86 al vostre municipi.

EL CAP DELS SERVEIS TERRITORIALS,

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT
SERVEIS TERRITORIALS
TARRAGONA

Nom	Dia	Domicili	Pares
LAURA RAGA I ALIFONSO	16	San Jaime, 9-1º	Lucas Raga Sauch i Natividad Alifonso Audi
AITOR BEL I DANTA	14	Calvari, 49	Agustín Bel Chillida i María Remedios Danta Muñoz
IRENE VERGE I FERRE	27	Roger de Flor, 9	Carlos Verge Lázaro i María Luisa Ferré Pluis
CARLOS ARNAU I ROMAN	30	Alba, 12	Juan Manuel Arnau Verge i María Pilar Roman Tribaldo
PILAR MILLAN I GUTIERREZ	29	Mar, 12	Josep Lluís Millan Masdeu i María Pilar Gutiérrez Culsan

MATRIMONIS

Noms	Dia	Domicili
JOAQUIM MILLAN I FAVA amb MARIA TERESA ESCOTO VAZQUEZ	16	Murada de Baix, 7

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
JOSEFA LAZARO I VIDAL	5	Barrio Castell	71
ISABEL ROIG I SEGARRA	8	Polideportivo, 2	84
CELESTINO ULLDEMOLINS I BELTRAN	16	Teniente Ferré, 16	85
ANTONIO BEL I ALFARA	18	Ctra. Godall, 2-B	89
FRANCISCA PERIS I SALES	20	San Lucas, 3	90
JOAQUIN POY I SALES	28	Mayor, 62	80
ENRIQUE CABALLE I ROE	30	Martillo, 2-1º-A	86

JUNY 1985 NAIXEMENTS

Nom	Dia	Domicili	Pares
SILVIA CASOLA I SALVATELLA	5	Murada de Dalt, 39	Juan Casola Lázaro i Montserrat Salvatella Martínez
RICARD FERRE I VIDAL	6	Carretera Cenia, 1	José Ferré Miralles i María Celia Vidal Ferré
OSCAR RAGA I SANS	7	Mayor, 124	José María Raga Vericat i María Angeles Sans Forcadell
FANNY CASTELL I ROIG	10	Balmes, 20	Jordi Castell Castell i María del Consuelo Roig Vidal
ENRIQUE CORRALIZA I CANALDA	13	Cardenal Gomá, 14	Andrés Corraliza Ruiz i María Teresa Canalda Lázaro
NURIA CALLARISA I BEL	19	Wifredo, 32-1º	Francisco Callarisa Vidal i Mercedes Bel Carceller
RICARD BRUSCA I MANCHON	25	Mayor, 46	Juan José Brusca Elíes i María Dolores Manchón Castillo
CLARA ROCA I MILLAN	28	San Antonio, 3-2º	Juan José Roca Labernia i María Isabel Millán Fusté
JOAN MOLLA I NAVARRO	29	Mayor, 186	Juan Vicente Molla Alcaraz i Francisca Navarro Gavalda

MATRIMONIS

Noms	Dia	Domicili
RAMON MARIA ORTIZ I VERICAT amb ROSA MARIA BORT I MARTI	15	San Pascual, 29-1ª

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
JOAQUINA FERRE I MILLAN	21	Calvari, 50	72

Activitats de les Comissions Informatives

Protecció Civil

Concretada la construcció del Parque de Bomberos

El Director General de Bomberos de la Generalitat, Sr. Martínez, acompañado del Cap de Serveis de Tarragona, Sr. Riocabo, se desplazaron el día 21 de Junio por la tarde hasta la localidad a fin de entrevistarse con el Alcalde y concejales Srs. Raga y Callarisa.

En la reunión, se trató el tema del nuevo Parque que se ha de construir en la Villa y concretamente los jefes de este servicio, prestaron el proyecto que se ha elaborado conforme a la demanda del Ayuntamiento. En este sentido, hay que señalar, que se ha reducido el standard que hace la Generalitat, de tres módulos a dos, ya que se considera que las necesidades de Ulldecona no requieren

un servicio mayor. Después de esta reunión, quedó definido que este verano el servicio ya existente contará con una nueva auto bomba todo terreno de 3.500 litros que reforzará a la ya

existente que es más pequeña. En su estancia en Ulldecona, el Sr. Martínez y el Sr. Riocabo visitaron los terrenos donde se ubicará el parque, próximo a la carretera que enlaza esta villa con La Sénia.

Red de saneamiento para los Barrios de Castell y San Juan

En breve plazo de tiempo, se iniciarán las obras de construcción de la red de aguas residuales y dispositivos de tratamientos de aguas negras en los barrios de Castell y San Juan del Pas, que con un presupuesto global de 12 millones y medio de pesetas, serán financiadas en un 50% por la Confederación Hidrográfica del Júcar, así como el proyecto y la dirección de obra.

En el barrio de Castell, el coste de las obras será de 6.994.357 ptas., y se colocarán 1.192 metros de tubería de un

grosor de 30 cms., que se complementará con cuarenta pozos de registro, siete canales de desagüe y 1 aliviadero. Por lo que respecta al barrio de San Juan, los metros tendidos serán 952 que tendrán 13 pozos, 8 canales de desagüe y también un aliviadero. En este barrio el presupuesto de la obra se calcula en 5.567.961 ptas. El plazo para la ejecución del proyecto, se ha establecido en seis meses, con un año de garantía.

Esta red de saneamiento, había sido, pedida en repetidas

ocasiones por los vecinos de estos barrios situados fuera del casco urbano ya que actualmente se considera imprescindible para cualquier núcleo de población un servicio de este tipo en aras a conseguir la mayor seguridad en el sentido sanitario.

Si bien el 50% de la financiación corre a cargo de la C.H.J., el restante cincuenta por ciento será abonado por los vecinos de los barrios mediante contribuciones especiales repartidas según decidan estos ciudadanos en asamblea convocada a tal fin.

Comissió de Sanitat

Nou Centre de Barri a Sant Joan del Pas

El vicepresidente de la Diputación Provincial, D. Ramón Aleu, presidió el día de San Juan, la inauguración de un Centro de Barrio que el Ayuntamiento de Ulldecona ha realizado en Sant Joan del Pas y que ha sido subvencionado en su mayor parte de la Diputación.

Al acto, asistió la Corporación municipal en su totalidad bajo la presidencia del Alcalde, además de la Autoridades locales y el Alcalde del Barrio sumándose un gran número de vecinos al coincidir con la celebración de las Fiestas en honor de San Juan Bautista.

Ramón Aleu, en su alocución a los presentes resaltó la gran importancia de una realización de este tipo en un núcleo urbano que no llega a los 200 habi-

tantes y que gracias a un esfuerzo común servirá para el beneficio de toda esta pequeña comunidad.

El coste total de este equipamiento, ha sobrepasado los tres millones de pesetas, de los cuales, más de dos millones han sido financiados por la Diputación. Para su ubicación se ha aprovechado un antiguo solar que el Ayuntamiento poseía desde la década de los veinte y que en un principio se quiso destinar para la construcción de una escuela, aunque jamás llegó a realizarse.

Este equipamiento, que es una serie de actuaciones que el Ayuntamiento tiene en marcha para sus Barrios alejados del núcleo principal y que próxima-

mente continuará con la realización de una red de alcantarillado, reporte un gran beneficio para los habitantes del Barrio. Actualmente, para realizar cualquier consulta médica, se han de desplazar unos cinco Kms. a la cabecera del municipio cosa que a partir de ahora no será necesaria ya que el médico realizará una visita al nuevo Centro una vez por semana con la comodidad que ello reporta.

Con lo que respecta a la guardería, su materialización ha resuelto una serie de inconvenientes para los padres ya que principalmente en verano, en que los pequeños están en periodo vacacional, el barrio no ofrecía posibilidades para acogerlos con una mínima tranquilidad.

Comissió de Governació

Obres d'ajardinament del Passeig de l'Estació per ubicar el monument «Ulldecona als seus pagesos»

Continuen a bon ritme les obres d'ajardinament del passeig de l'estació, per a poder ubicar el monument als pagesos. Sense cap dubte l'activitat agrícola mereixia un reconeixement i homenatge a la figura del pagès. La gent del nostre poble va fer possible mercès al seu tesó i esforç la construcció d'un embassament d'aigües, més popularment conegut amb el nom de "Pantà d'Ulldecona", això ja ha estat realitat fa pocs dies, amb la seva inauguració oficial pel Ministre d'Obres Públiques i Urbanisme.

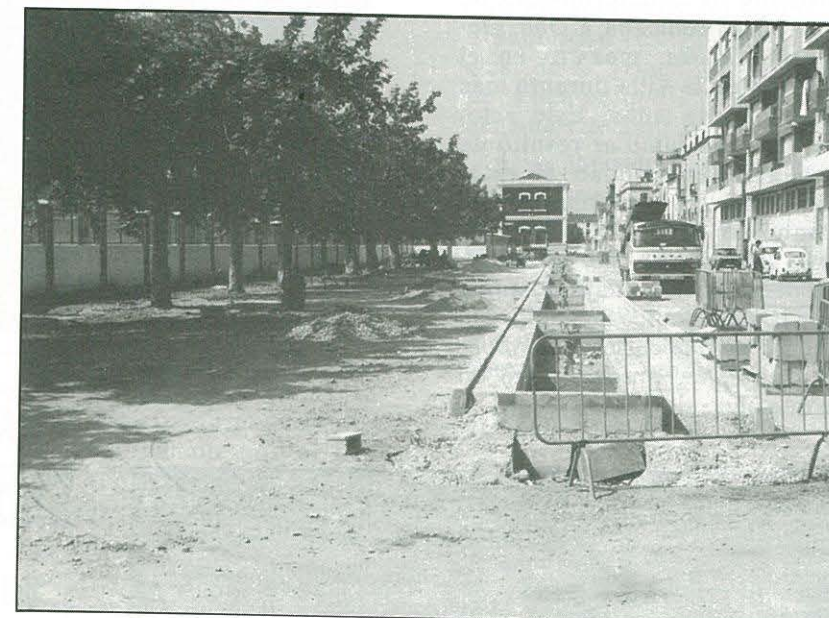
La construcció del Pantà d'Ulldecona ha significat un esforç, i una lluita continua i constant, tot això, unit a un important desembós econòmic sufragat majoritàriament per les famílies pageses.

Per això l'Ajuntament de la Vila, amb l'ajut de l'Exma. Diputació va entendre que era un deure el reconèixer aquest fet, deure que es preten constatar mitjançant un monument commemoratiu de caràcter costumbrista dedicat als pagesos d'Ulldecona que d'alguna forma van sentar les bases del desenvolupament econòmic de la Vila.

El monument és obra de l'artista D. Pasqual Casaubón, que ja fa un parell de mesos que treballa, tallat amb pedra d'Ulldecona, i és d'estil modernista, el monument serà ubicat al cap de la zona ajardinada, dins d'una àmplia vorera de pedra rodejada de gespa, i prop d'ell una font d'aigua per als nens i persones majors; s'espera que la col·locació definitiva estigui feta per als últims dies del mes d'Agost.

La resta de la zona ajardinada estarà formada per sis àmplies jardineres centrals i altres més petites que rodegen els arbres existents, el replè central es farà amb terra compactada, també hi anirà bona il·luminació i dotació de dotze bancs de fusta.

Tot això s'espera que pugue estar acabat al voltant de la propera Festa Major.

Comissió de Cultura

Homenaje a un Maestro

Aprovechando la festividad de San Juan, a continuación se procedió al descubrimiento de una placa dedicada a *Don Florencio Villalta*, maestro en el Barrio y en la Villa durante más de cincuenta años. Este acto, de tipo más familiar resultó de una gran emotividad al estar presentes sus familiares así como un buen número de ex-alumnos que no quisieron perderse el homenaje póstumo que la Villa dedicó a este ilustre vecino al dedicarle el nombre de una calle, precisamente en la que vivió siempre.

J. Vidal

També gràcies

El propassat dia 24 de Juny, al barri de Sant Joan del Pas, va tenir lloc el descobriment d'una placa que dona nom a un carrer, el de Don Florenci Vilalta, Mestre que tants anys ho va ser del mateix barri i d'Ulldecona, en un acte senzill però ple d'emotivitat.

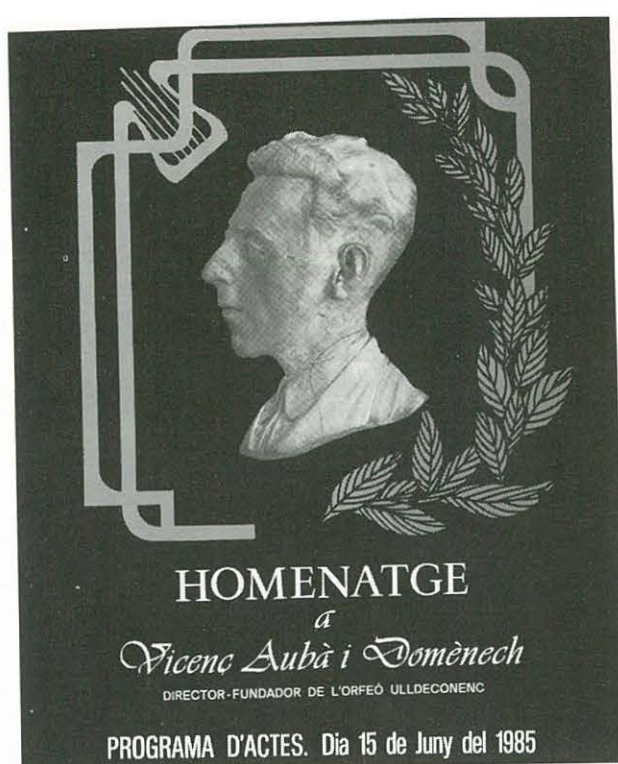
Van pronunciar unes paraules el Sr. Alcalde de la Vila Jaume Antich, contestant al mateix en nom

de la família el Sr. Alexandre Serra donant les gràcies més sentides. No crec que es pugués dir res més, entre altres coses perquè l'emoció es palpava entre tots els assistents. Així que ara i des d'aquestes pàgines voldria deixar constància, després de demanar disculpes a la família, de que D. Florencio, la seva vida, la seva personalitat i la seva obra és una mica patrimoni també de

tots els que el varem conèixer, ja que en tots va sembrar bona part d'allò que ell portava.

Es per tot això, que com a veí al que s'estima, com alumne agraït, i com a membre del mateix cos professional, al que s'admira, respecta i es tracta d'imitar, he sentit l'obligació de dir també... GRÀCIES.

Javier Ferré Labernia

Campament d'estiu

del 27 al 29 de Juliol 1985

Barris. Festes Majors

Quan es parla de Barris es parla, habitualment de suburbis, de gent de mal viure i de moltes altres coses.

Afortunadament per a tots, Ulldecona pot presumir de tenir quatre barris que són els autèntics puntals de l'economia del nostre poble.

Tres d'aquests barris han celebrat aquests passats dies les seves festes majors. Si parlem dels Valentins, de Sant Joan del Pas o de Ventalles, parlem de gent treballadora que viu tot l'any per la seva feina i que, arribades les festes, s'ho passa el millor que pot, que prou que s'ho ha guanyat.

Sant Joan i Sant Antoni han estat els sants conreats aquestes jornades festeres. A Valentins, com cada any, el plat gros han estat els balls i els bous.

Però el plat bo ha estat un altre. La interessantíssima competició culinària entre els paellers masovers ha estat força interessant.

I qui va guanyar encara ha estat millor.

Si mirem ara la composició del jurat, la decisió podia ser sanitària, política, culinària o bé pagesa. Totes plegades es van decidir per un grup de noies joves, de 16 anys, que van presentar a concurs la segona paella de la seva vida. Una paella senzilla, amb conill i arròs... i quin arròs, noi!!!

La meva i nostra més gran felicitació pel treball fet i el premi, clar.

I si això fou una cosa especial, no cal dir que el festival també va ser-ho.

Allí es va demostrar com la joventut dels Valentins és marxosa, està al dia musicalment, sap fer teatre i en fi, sap «montar-s'ho tope guai». Un deu, nois.

De Sant Joan també podríem parlar llarg. Un carrer dedicat a «Don Florencio» del qual parla en unes altres pàgines de la revista un que va ser professor meu a segon d'EGB. Així de bé em va anar.

I un centre de Salut. A Ulldecona encara ens estem fem f... i a Sant Joan (EL PASO, al far-west de la Trinca) ja en tenen un. I ben bé que s'ho mereixen els amics de Sant Joan.

A les Ventalles els va més la cosa del menjar. Van organitzar una gran berenada popular que va multiplicar per 30 la població del barri. I es va montar una festa animadíssima. I és que a les festes cal oblidar per unes hores els problemes.

El més curiós de tot, cada nit de festa, a cada barri, era la presència d'importants personatges de la política local que de no assomar mai la calva van passar a primera fila dels balls, festes i actes. Que la campanyeta ja està en marxa. Això sí, pagaven l'entrada. Faltaria!!!

Curs 1985/86

Institut de Batxillerat a Ulldecona

Per fi, s'ha aconseguit: el Col·legi Municipal de BUP i COU d'ULLDECONA serà el Curs vinent un Institut de Batxillerat.

Això és el que ens diu la carta del Cap de Servei d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Sr. **Angel Martí**, que reproduïm. Però perquè aquesta decisió de la Directora General de Batxillerat, Sra. **Carme-Laura Gil**, hagi estat efectiva han estat necessaris molt d'anys i molts d'esforços de moltíssima gent.

Encara que hi va haver-hi gestions anteriors, l'inici del Col·legi actual es remunta a l'any 1968, un cop acabada la construcció del Centre Homologat de BUP, quin finançament va resultar molt positiu per a la Vila: el 90 % del seu cost (4.320.000 ptes.) a fons perdut, i la resta (480.000 ptes.) amb un préstec a llarg termini. Cal dir que el Consistori presidit pel Sr. **Ramón Forcadell** va tenir un gran encert i una gran visió de futur.

El Consistori següent, presidit

pel Sr. **Jeroni Castell**, va portar a terme un treball molt important: consolidar el Centre, aconseguint la seva legalització com a Centre Municipal, donant participació a l'Associació de Pares com a Òrgan Recteur del Centre, i buscant tant ajudes econòmiques com un increment d'alumnes que fes possible un dia el seu pas a Institut.

Els dos Consistoris últims, i especialment els Equips de Govern del Grup Socialista sorgits de les eleccions del 79 i 83, presidits per mí

i durant uns mesos per **Pio Puig**, hem tingut com a objectiu prioritari la conversió del Col·legi Municipal (que tants bons serveis ha prestat durant aquests anys a molts de fills d'Ulldecona i de poblacions veïnes, estalviant-los-hi desplaçaments, i altres despeses i inconvenients) en Institut de Batxillerat.

El 27 de Juny de 1981, en la se-

va primera visita a Ulldecona, al M.H. President de la Generalitat, Sr. **Jordi Pujol**, solament li vam demanar una cosa: l'Institut.

Però uns dels punts bàsics per aconseguir-ho era l'increment dels alumnes, i en canvi, degut a l'elevació de les quotes, hi va haver-hi una baixa d'alumnes. Tots, (Ajuntament, Associació de pares, Director

i Professors) ens vam posar a treballar: visites, reunions a pobles veïns. I per la seva conveniència, i amb un ajut del 50 % del Departament d'Esports, es fa un Gimnàs que ens costà més de 5 milions de ptes.

Finalment, aquest curs passat, la col·laboració dels pares d'Alcanar amb un increment notori dels alumnes, ajuda a decantar la balança.

El 2 de Gener d'enguany, el President de l'Associació de pares, Sr. **Felipe Delgado**, i jo mateix, com a Alcalde, vam ser rebuts per la Directora General de Batxillerat, a la que vam lliurar un Dossier molt elaborat sobre el tema. L'acollida fou molt bona i vam sortir molt esperançats. Hem complert tots els passos allí previstos, i a la fi, el desig ha estat realitat.

A més a més de la Directora General i el Cap de Servei d'Ensenyament cal deixar constància de la col·laboració del Sr. **Amador Adell**, Cap de la Secció de Centres.

Enguany, gràcies a tots: Ajuntament (amb els diversos Consistoris que hi han hagut), Associació de Pares i Patronat, Professorat, Pobles veïns, i Autoritats de l'Ensenyament (abans, Ministeri, i ara Generalitat), Ulldecona tindrà un INSTITUT DE BATXILLERAT. Un bon regal d'estiu!

PER MOLTS ANYS, ULLDECONA!

Jaume Antich
President Honorari del Patronat
del Col·legi Municipal de
BUP i COU d'Ulldecona

COL·LEGI MUNICIPAL DE BUP i COU ULLDECONA

POBLES D'ON SÓN ELS ALUMNES

CURS	80-81	81-82	82-83	83-84	84-85
Rosell	6	4	4	7	4
Sant Rafel	6	3	9	8	9
GODALL	5	5	1	1	1
ALCANAR	1	3	7	12	27
LA SÈNIA	40	36	42	32	41
ULLDECONA	93	81	70	88	100
Total	151	132	133	148	182

QUOTES PER ALUMNE I MES (Ptes.)

B.U.P.	4.000	2.500	3.500	3.500	5.000
C.O.U.	4.400	3.000	4.000	4.000	6.000

Don PABLO FERRER SANZ, Secretario del Ayuntamiento de ULLDECONA,

CERTIFICADO: Que el Ayuntamiento Pleno, en sesión ordinaria celebrada el día siete de enero del año en curso, entre otros, adoptó el siguiente acuerdo:

"2.- OFRECIMIENTO AL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, DEL COLEGIO MUNICIPAL DE BUP y COU, PARA SU TRANSFORMACION EN INSTITUTO DE BACHILLERATO.-

L'Ajuntament d'Ulldecona es Titular del Col·legi Homologat de BUP i COU "Ramón Forcadell" situat a l'Avda. Escoles s/n. d' Ulldecona, de conformitat a la Orden del Ministeri d' Educació de 28 de Novembre de 1.980, B.O.E. 28-1-1.981.

L'Ajuntament d' Ulldecona així mateix es propietari dels terrenys i de l' edifici dedit col·legi inventariat el primer al núm.41 del Llibre d'Inventaris i Balanços de l'Ajuntament i el segon rebut per l'Ajuntament amb data 11 de novembre de 1.969, en que va tenir lloc la recepció definitiva de les obres de l'edifici de l'Institut, contractades amb l'Empresa constructura "Construcciones y edificaciones Sagunto S.L."

De sempre ha estat aspiració de tot el poble d'Ulldecona que aquest Col·legi es pogués convertir un dia en Institut de Batxillerat, tant per raons econòmiques, com de tipus educatiu.

En la visita que feu a Ulldecona el M.H. Presidente de la Generalitat, Sr. Jordi Pujol, l'Ajuntament li va plantejar solament una cosa: l' Institut.

Pero el nombre d'alumnes, per causa de les quotes, es mantenia baix, entre 130 i 150 alumnes.

Amb la col·laboració de l'Associació de Pares del Col·legi s'ha treballat per incrementar el nombre d'alumnes que aquest curs ha arribat a 182. A la vegada, tots plegats, Ajuntament, pares i professors han ajudat a assolir aquesta meta.

Finalment, en visita efectuada el 2 de Gener de 1.985 a la Directora General de Batxillerat de la Generalitat, Sra. Carme-Laura Gil i Miró, pel Alcalde d'Ulldecona, Sr. Jaume Antich, i el President de l' Associació de Pares, Sr. Felipe Delgado, se li va plantejar tot el tema, trobant-hi una bona acollida i acordant de proposar al Plè de l'Ajuntament d'Ulldecona l' adopció dels següents acords:

1.- Oferir al Departament d' Ensenyament de la Generalitat de Catalunya el Col·legi Municipal Homologat de BUP i COU "Ramón Forcadell" d' Ulldecona per a convertir-lo en Institut de Batxillerat.

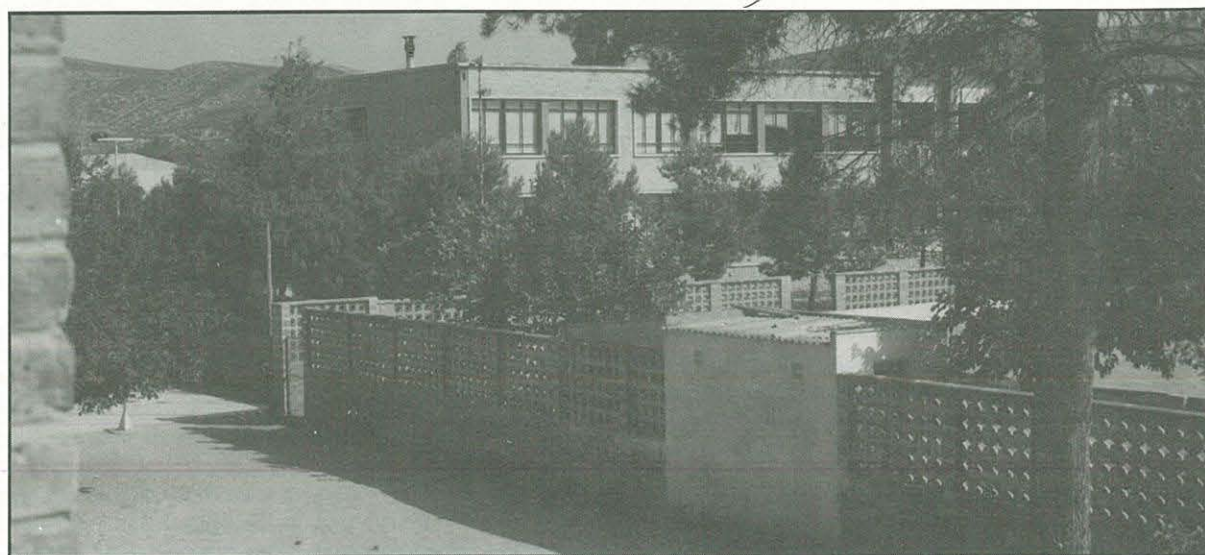
2.-Facultar al Sr. Alcalde per a la negociació del tema que, un cop resolt de forma favorable, tornaria al Plè per als acords de cessió definitiva.

L'Ajuntament en Plè, per unanimitat dels seus membres assistents, deu dels tretze que l'forman va acordar adoptar els acords propo-

sa per l'Alcaldia".

Y para que conste, expido la presente en Ulldecona a veintidós de febrero de mil novecientos ochenta y cinco.

Vto.Bno.
ED ALCALDE,

Tiempo de vivir _____ por Vicente Roig

Epoca de exámenes... para todos

Es la época en que la mayoría de los padres que tenemos a nuestros hijos en edad escolar hemos recibido las calificaciones finales de sus estudios. A casi todos nos preocupan sus notas, si hemos comprobado que no han sido satisfactorias. Nuestras reacciones suelen ser disparatadas y algunas veces —me atrevería a decir— incluso violentas. Les damos, creo yo, demasiada importancia, aún pensando que la tienen. Yo soy de la opinión de que la letra con sangre no entra, aparte de cada día hemos de darnos cuenta que antes que crear un estudiante hay que formar una mujer, un hombre, una personalidad y una manera de ser, porque pienso que lo demás puede venir por añadidura.

Por otro lado es triste que riñamos a nuestros hijos por no haber aprobado las matemáticas, cuando sus mayores las estamos usando para contabilizar los asesinatos cometidos por E.T.A. durante ciertos periodos de mandato, queriéndonos demostrar —sobre todo el Sr. Fraga Iribarne— que durante su ministerio, proporcionalmente, hubo menos asesinatos y menos atentados terroristas. Que modo más triste de saber multiplicar.

Nosotros, algunos, exigimos a nuestros hijos las mejores notas, otros que con el aprobado o el suficiente nos vale, a otros —los menos afortunadamente— les da igual. Pero repito a la gran mayoría sí nos importa que aprueben los exámenes.

Ahora bien, nuestros hijos, también deberían exigirnos exámenes a nosotros, a los mayores, de nuestro comportamiento «a finales de curso». Se podrían preguntar y con ciertas razones, ¿por qué mueren

365 personas entre ellos muchos niños, víctimas de un posible atentado terrorista a bordo de un avión?

¿Por qué los niños mueren de hambre en Etiopía? Y en la India.

¿Por qué se está preparando una futura, quizá cercana, guerra de las galaxias? ¿Para mantener la paz?

¿Por qué el «mundo civilizado» se está armando hasta los dientes?

¿Por qué hay tanta droga, drogadictos y gente sin escrúpulos detrás de ella?

No pretendo hacer demagogia sobre la importancia de las notas ni de la necesidad de una formación cultural amplísima de nuestros hijos. Creo sinceramente que es necesaria, pero estoy pensando también que no debemos cuestionarlo todo a las notas finales. Como he repetido muchas veces desde las pági-

* Colegio Público de E. G. B.
RAMON Y CAJAL

ULLDECONA
(TARRAGONA)

BOLETIN DE INFORMACION
FAMILIAR

Alumno _____

Nivel 7º A

Curso 1984 - 1985

nas de esta revista tratemos de dialogar con nuestros hijos y saber de sus problemas e inquietudes. Quizá les ayudaremos a no convertir los exámenes en su pequeño infierno. Hay que pensar que no todos valen para estudiar y que en la vida se puede triunfar de muchas maneras. Y eso lo sabemos todos.

Una vez les hayamos contestado que nos pongan ellos también las notas. Quizá tendríamos que repetir varias asignaturas, presentarnos en Septiembre o repetir curso.

Sinceramente, cuando uno piensa que los verdaderos «Padres» de estos desahogados —la mayoría seguramente— tienen estudios universitarios superiores hay que ponerse a temblar y decir: que su comportamiento humano sea sano y que se sienta verdaderamente libre.

Las extracciones de tierras

Situación

Desde hace bastante tiempo, ha habido **extracciones de tierra** vegetal o fértil de determinadas zonas de nuestro Término municipal, principalmente en la falda de la cordillera del Montsià, al objeto de utilizar la tierra extraída para acondicionamiento y mejora de otras fincas agrícolas.

En algún caso, los movimientos de tierras han sido sólo dentro de la misma finca, permitiendo un aumento de la superficie apta para el cultivo. En otros casos la tierra sacada se ha llevado, para mejora de otras fincas situadas, en la mayoría, en términos municipales vecinos.

El Ayuntamiento, también desde siempre, pensando en los **inconvenientes** que se podían causar, bien por el empobrecimiento del suelo y la desmejora paisajística, bien por los perjuicios causados tanto a los caminos como a los vecinos colindantes, (como los causados en otras épocas: Autopista y ante-

Extraccions salvatges no regulades

Noves extraccions regulades

riores), tomó unas medidas para que dichas extracciones se hicieran de la mejor forma posible.

Regulación

De común acuerdo con la **Cámara Agraria Local**, se dispuso que previamente al inicio de los movimientos (y siempre que las extracciones se hicieran de una finca a otra) se solicitara la **Licencia Municipal** que debería acompañarse de la presentación de un **Aval** suficiente para garantizar la conservación de los caminos. Así se ha venido haciendo y, por supuesto, vigilando su cumplimiento.

Pero además las extracciones se han regulado con unas **normas** consistentes en que no se profundizara más hondo que el nivel del camino por el que se accede a la finca (al objeto de evitar encharcamientos y facilitar el desagüe), en que a lo largo de todas las fincas colindantes se dejara una distancia mínima de dos metros (al objeto de evitar en lo posible las erosiones), y asimismo en la formación de sucesivos taludes (dejando parcelas aptas para el cultivo futuro).

Resultados

El resultado en las fincas ya terminadas ha sido el que puede observarse en las fotografías, en una palabra: fincas con desniveles fuertes, tras la extracción y nivelación han quedado aptas para el cultivo, que, en algún caso, ya ha empezado con la plantación de árboles.

Los caminos por donde se transporta las tierras, en general, están en buen estado, cuidando la Cámara Agraria de que así sea.

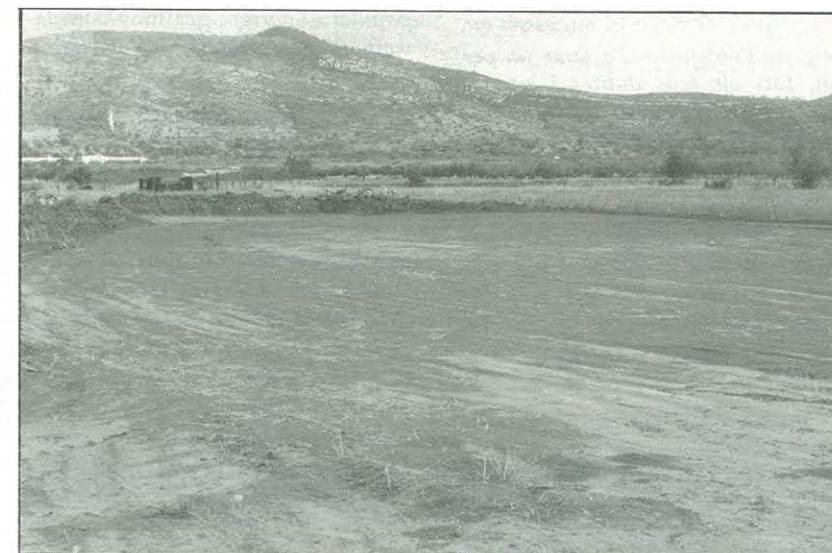
Las fincas donde se lleva la tierra, de nuestro término o de otros vecinos en su mayoría, por supuesto también han mejorado.

En una época de no excesivas ofertas de trabajo, se mantiene una actividad de transporte que, también se ha mirado se lleve a cabo por carreteras que no causen muchas molestias.

Ciertamente hay que vigilar

Extraccions salvatges no regulades

Actual extracció regulada

Extraccions salvatges no regulades

para que las normas se cumplan, y sobre todo para que las cosas no se queden a medias, pero si todo se realiza según lo ordenado y el resultado es el

anteriormente descrito, ¿cabe, sinceramente, quejarse de las extracciones de tierras...?

COMISION DE URBANISMO
Servicios Técnicos Municipales

Carta oberta a Josep Lluís Millan, President del C.F. Uldecona

Amic Josep Lluís Millán,

En nom propi i en representació del Grup Convergent a l'Ajuntament, em dirigeixo a tu per tal de donar resposta i comentari a les teves preguntes i afirmacions que feies a l'article titulat "Oposició Municipal i Camp Nou", publicat a la revista Uldecona en el número 19 corresponent al mes de Maig del 1985.

Després de llegir el teu escrit em veig en l'obligació d'aclarar un per un, tots els teus dubtes i interrogants referents a la meua postura en relació al camp de futbol nou.

En primer lloc em sorprén que tinguis la certesa de que fer aquest camp de futbol és o ha d'ésser l'obra de tot el poble. Estic ben segur que la pagarà tot el poble però: tan segur estàs de que tothom hi vulgui participar, amic Millán?

En segon lloc vull dir-te que estic en total desacord amb tu en referència al tema de les subvencions demanades a la Generalitat. No cal donar dades, però cal dir que les subvencions han anat arribant sense interrupció —Gimnàs Municipal, Vestidors Polideportiu, Banda de Música, Passió, Pla d'Obres i Serveis, etc.— i si no en van venir per fer un camp de futbol, potser va ésser perquè en aquell moment s'en va fer una mica massa al demanar 60 milions "i pico". No et sembla, amic Millán?

En tercer lloc, veig que no has entès la nostra proposta referent al finançament de l'obra i em sorprén quan penso que fa poc temps semblava era també la proposta que creies més adient. Ara bé, tu has canviat de parer i nosaltres no, per això continuem pensant que la millor és una solució mixta, afecionats—Ajuntament— Generalitat, en la qual els veritables interessats en la qüestió es facin responsables del que creuen és necessari per a tothom, l'Ajuntament doni el seu

aval moral i fins i tot — i en última instància— econòmic per portar-ho a terme, i la Generalitat doni les subvencions previstes per aquests tipus d'obres. A Uldecona aquesta mena de solució ja s'ha aplicat i amb èxit —cas del Polideportiu— i si ara resulta que d'aquesta forma no es pot fer el camp de futbol, serà perquè l'obra no té prou ressò popular al darrer per tirar-la endavant. Si no ho creus així, per què no fas tu la prova de consultar a la gent del poble, si consideren adequat que l'Ajuntament es gasti els diners —de tots— en fer aquest camp de futbol, amic Millán?

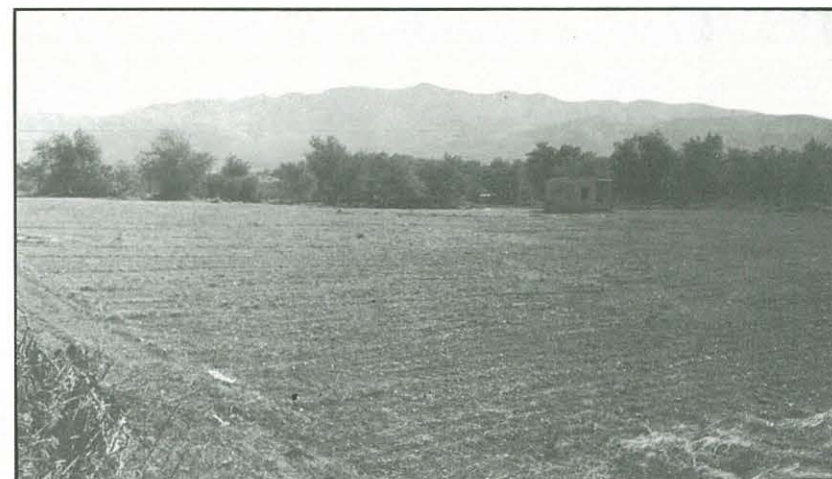
En quart lloc m'hagués agradat que ens expliquessis a mi i als altres lectors, per què està més deslligat dels interessos municipals el Polideportiu que el C.F. Uldecona, quan plantejes la conveniència de fer el camp de futbol, i en canvi, desestimes olímpicament la possibilitat de cobrir la pista poliesportiva del Club Joventut? Tothom sap els actes que actualment hi organitza allí l'Ajuntament i els que es podrien organitzar si estigués coberta aquesta pista. Vull que quedi clar que no estic ni a favor d'una ni

en contra de l'altra entitat, més aviat crec que la meua trajectòria personal demostra més afinitat al C.F. Uldecona, doncs com tu molt bé deies vaig tenir l'honor d'ésser president del mateix i en va costar diners de la butxaca, com a molts d'altres, però no vaig tenir la "sort" que tu has tingut de comptar amb un Ajuntament tan després com l'actual (en segons quines coses). Ara bé, crec sincerament que cobrir la pista poliesportiva és més interessant per al poble tant des del punt de vista econòmic, com tenint en compte la rendabilitat social de l'obra. És que tu has preguntat, com jo, he fet, el que costaria cobrir la pista poliesportiva, amic Millán?

En cinquè lloc: PARLEM DE NUMEROS. Perquè tothom ho tingui clar, haig de dir que l'obra del camp de futbol nou li costarà a TOT el poble, pel cap baix, uns quaranta milions de pessetes i tenint en compte que, en contra de la teua afirmació gratuïta i buida de contingut, de que la salut econòmica del nostre Ajuntament es "boníssima", aquest Ajuntament porta una política d'adequació d'ingressos

i despeses, de tal manera que qualsevol increment a les partides de despeses es regularitza de forma automàtica en un increment a les partides d'ingressos, VIA IMPOSTOS. Sobren comentaris. Qui pagarà els quaranta milions, amic Millán?

En sisè lloc i per acabar, vull dir-te que ja fa molt de temps —i tu ho saps— que em preocupa i ens preocupa com a grup convergent a l'Ajuntament el tema del camp de futbol. Vull recordar-te que vàrem ésser nosaltres els que proposàrem anar a la Generalitat per tal de veure les possibles subvencions que hi haurien en referència amb aquesta obra, i és per això que el meu company Agustí Angel Labernia junt amb l'alcalde i un altre regidor del PSC-PSOE es varen desplaçar a Tarragona. Els resultats d'aquesta gestió varen estar prou positius, com tu mateix admiteixes, i per la nostra part cal dir que aquestes subvencions estaven contemplades dins del pla de finançament que vàrem defensar, ara bé, la nostra solució es va rebutjar i se'n va adoptar una altra presentada per l'alcaldia que és

la que tú ara defenses, i amb la qual ni estem ni estarem mai d'acord pels motius que ja t'he anat donant al llarg d'aquesta carta.

En definitiva, crec que són massa diners. Que el poble necessita altres coses abans de fer aquest camp de futbol —asfaltar carrers, enllumenat públic, conducció d'aigua potable, residència per a vells, etc.— i que la nostra postura ha estat molt pensa-

da i meditada. Tu ho has pensat i meditat, amic Millán?

Ben cordialment.

Agustí Verdiell Vidal

P.D.: Em diuen, finalment, que deixes la Presidència del Club de Futbol, és això, veritat? Amic Millán: és que te n'has adonat de que les coses no "funcionen" com tú les penses...? Cordialment.

P.C. Montsià

Des d'aquestes pàgines de la Revista Uldecona els components de la junta i personal tècnic felicita als components de l'Escola de Ciclisme, que estan participant, diumenge rera diumenge per tota la província amb un clamorós èxit, doncs a la majoria de les curses col·loquem a un parell dels nostres joves corredors dins dels 8 primers.

Hem de destacar també els avanços que fa el nostre "Benjamín" Francesc Moya, i els èxits de Pepe Curto, guanyador a Sant Jaume d'Enveja i segon classificat a Salou i Deltebre darrera del campió de Catalunya, Royo, i classificant-se en la majoria de curses dins dels quatre primers, és una llàstima que Pepe no prengue els entrenaments més seriosament, doncs no hi falta força ni classe.

S'han incorporat dos nous ciclistes a la categoria d'alevins: David Castell Cervera i José Antonio Tallada Castell, del Barri Castell i Sant Rafel, respectivament.

A. T.

ULLDECONA — JUNY—JULIOL 1985 — Pàgina 21

Homenatge a En Vicent Aubà i Domènech

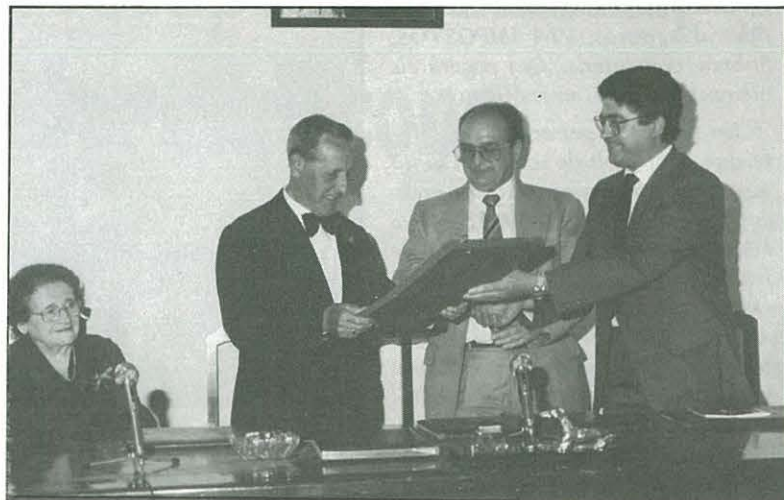
El passat dia 15 de juny, tingué lloc l'homenatge al Sr. Vicent Aubà i Domènech el fundador de l'actual Orfeó Ulldeconenc i l'únic director fins fa poc.

L'acte començà a dos quarts de vuit de la tarda a la sala de sessions de la Casa de la Vila on el Sr. Batlle, en presència del representant del nostre Governador Civil el Sr. Tomàs Montull, de tot el Consistori en ple, la Junta Directiva de l'Orfeó Ulldeconenc, orfeonistes i simpatitzants, després d'un breu i senzill parlament li feu lliurament al "tío Vicent" d'una placa commemorativa. Acte seguit el Sr. Montull i l'homenatjat firmaren al llibre d'or de l'Ajuntament.

Després, precedits per la nostra banda local de música tots ens vàrem dirigir al carrer on està el poliesportiu, i allí es descobrí la placa que dona nom al nou carrer que des d'aleshores és el carrer Vicent Aubà. Després d'unes breus paraules del Sr. Montull, Sr. batlle i del propi homenatjat, Sr. Aubà, retornàrem tots a la Casa de la Vila i així acabà la tarda.

A la nit fou el gran concert. En ell hi participaren totes les entitats musicals del nostre poble. Els primers en actuar foren els més petits: Els Rossinyols del Montsià. A continuació el grup juvenil Coral Polifònica de l'Orfeó Ulldeconenc i seguidament el propi Orfeó Ulldeconenc. Per finalitzar l'actuació d'aquest, fou pregat que anés a dirigir el Cant de la Senyera el Sr. Aubà i es convidà a pujar a cantar tots junts els antics orfeonistes presents a la sala que per l'edat o altres motius avui no formen ja part de la massa coral però que segueixen estimant l'Orfeó. Foren molts els que s'hi aplegaren.

En acabar aquell cant començà la desfilada de persones que en nom propi unes, en nom de les seves pròpies entitats altres, dedicaren paraules de felicitació al tío Vicent i li feren lliurament de llurs obsequis. Foren moltes les mostres d'afecte, amistat i companyonia tant de convilatans com d'amics vinguts de pobles veïns que finalitzaren amb el parlament de la nostra Presidenta i

del Delegat del Governador Civil Sr. Montull. Na Mª Cinta Caballer després del seu parlament en nom de tot l'Orfeó li lliurà una petita senyera de l'Orfeó Ulldeconenc, còpia exacta de l'autèntica. També el Sr. Montull li dirigí unes paraules i li feu ofrena d'una bonica placa. Així acabà la 1ª part.

La segona part s'inicià amb l'actuació de la nostra banda de música local i tot seguit conjuntament tots els qui havien intervingut: Rossinyols del Montsià, Coral Polifònica, Orfeó Ulldeconenc i Banda de Música interpretaren unes obres, l'última de les quals fou l'Himne d'Ulldecona i al que es pregà hi participessin també tots els presents, alguns dels quals ho varen fer al mateix temps que el públic en general es posava en peu. Fou una jornada bonica,

ensem que resultà tan bé com l'havíem pensada i creiem que el tío Vicent en guardarà un grat record tota la vida que des d'aquí li desitgem sigui llarga.

Ara a nosaltres no ens resta més que manifestar el nostre goig i donar les gràcies a tots els qui han col·laborat per a que això fora possible. En 1er. lloc al nostre Ajuntament des que se li va proposar fer l'homenatge ho va agafar amb il·lusió i s'oferí a col·laborar. A les entitats i persones particulars tant d'Ulldecona com de fora a tots gràcies i de manera especial a tot el públic assistent que amb la seva presència donà el calor humà que és com donar vida.

A tots, a tots gràcies, moltes gràcies!

La Junta

COMENTARI SOBRE L'HOMENATGE AL MESTRE VICENT AUBÀ I DOMENECH

I és que lo «Tio Vicent» s'ho mereix tot. Ja ho deia l'amic Jordi Itarte en començar l'acte d'homenatge. I tot, el que es diu tot, no sé si ho va tenir; però va gaudir i gaudeix de l'admiració, el respecte, l'amistat, el carinyo de tot un poble, de tota una comarca, de tota una nació, de tot un Estat.

Ara, després de l'homenatge, Vicent Aubà segueix anant a l'hort quan té un «ratet». Allí s'ho passa molt bé. És una persona lliure. Ell no coneix ni la Coca-cola, ni la televisió, ni el superman, ni E.T. Ell solament coneix el seu món, la música, i dintre d'ell és absolutament feliç. Pot ser un bon exemple per a molta gent, que ho té tot o quasi bé tot el que poden donar els diners i no ho és de feliç.

La Banda de música, que va dirigir 22 anys, els Rossinyols del Montsià, la Coral Polifònica, l'Orfeó Ulldeconenc, particulars d'arreu, entitats del

poble i la comarca, tots, tots van estar amb Vicent Aubà.

Poca cosa es pot dir de l'homenatge que no es sàpigue ja. Solament una, si cap; que ha estat l'acte més emotiu que mai hagi vist en la meua curta però moguda vida. Molta gent ho ha comentat... meravellós, exquisit...

I lo tío Vicent mudat, amb la tia Dolores al seu costat, com sempre. Ella, per cert, ha estat la crossa que l'ha suportat, aguantat, donat empena i

curat gran part de la seva vida. Una gran parella.

Ah! I bona molt bona, la idea de dedicar-li un carrer. Ja era l'hora que algú se n'adonés que feia falta a Ulldecona un CARRER VICENT AUBÀ.

Una darrera cosa... que sigue això un bon precedent perquè el jovent del nostre poble s'interesse una mica més per la nostra cultura i la nostra música.

J. M. Muñoz

Clar i breu

Per XAVI GAUXACHS HOMENATGE MOLT GUANYAT AL NOSTRE "TIO VICENÇ"

*El molt merescut Homenatge d'Ulldecona al seu "Tio VICENÇ"
Passarà també a la Història d'un Poble que creix i creix
La cultureta musical, de la que cal felicitar-nos
Avui està en molt bones mans, plaer es veure'ls i escoltar-los.*

*Els Rossinyols del Montsià: Gent menuda i eixerida
¡Qui amb ells pugués cantar... i cantar tota la vida!*

*Dues Corals té l'Orfeó, amb una sola Directora
Quatre vegades bonica, llesta i treballadora.*

*Ha millorat molt la Banda, amb un Director de meravella
els do-re-mis pugen i baixen, agradant al cor... i l'orella.*

*Preciós l'Homenatge del nostre estimat "Tio Vicenç"
Que més que "Tio", és Pare, als que a la Música estimem.*

Des d'aquest petit espai de Clar i Breu, donar les gràcies als organitzadors de l'Homenatge a Vicenç Aubà, perquè van tenir la gentilesa d'invitar-me a col·laborar a l'OPUSCLE editat amb tant d'encert per l'Ajuntament, amb els següents versets:

AL COMPANYY — MESTRE — DIRECTOR
I FUNDADOR DE L'ORFEÓ ULLDECONENC
VICENÇ AUBÀ I DOMENEC GRÀCIES..., "TIO VICENÇ"

MOLT ESTIMAT SENYOR VICENÇ

*És l'hora de l'Homenatge
De dir-li tots que l'estimem
I gràcies... pel seu missatge*

*Lliçons plenes d'harmonia
Les que Vostè ens ha regalat
Acompansant-nos dia a dia
Així "sones" tot afinat*

*Moltes gràcies Senyor Vicenç
Per ser Mestre i bon Company
Perquè és bo el seu sentiment
La Música el seu afany*

*Sempre la gent de l'Orfeó
Sempre el Poble d'Ulldecona
Li entonarem la Cançó:
PER SEMPRE... ¡ENHORABONA!*

*Sant Joan arriba i passa
I ens deixa records i fum
Foguerades a la Plaça
Moltes ombres... ¡poca llum!*

XAVI GAUXACHS

Parlem amb Vicent Aubà i Domènech i Dolors Sanjuan i Aubà

El mestre Vicent Aubà i la seva neta, Dolors Sanjuán, són directors de l'Orfeó Ulldeconenc. El primer ha deixat recentment per coses de la veu i Dolors ha agafat el camí del seu avi en la tasca de direcció, ajudada i assessorada pel "tio Vicent".

Tenim així aplegades les empenyes del passat, present i futur de l'Orfeó Ulldeconenc.

— Mestre Aubà, és difícil dirigir a una massa coral com ho és l'Orfeó.

• No, no, és senzill.

— Dolors, tu hi estàs d'acord amb això?

• Jo crec que és bastant difícil. Suposo que perquè no tinc la mateixa experiència que ell. Suposo que més avant ho trobaré més fàcil.

— Parlant d'experiència. Quants anys dirigint mestre?

• Quaranta anys. Quaranta anys dirigint i ensenyant música i cant. L'any 1932 vaig agafar la direcció de la Banda de Música. Als vint-i-dos anys m'ho vaig deixar i vaig fundar la massa coral. És a dir, entre la Banda de música i l'Orfeó uns seixanta cinc anys. L'única cosa que m'ha passat és que he hagut de deixar la massa coral perquè se m'han "gastat" les cordes vocals i no puc cantar a la massa coral, per a que aprenguen les cançons.

— Una cosa. Jo sé, si no m'han informat malament, que li van oferir a vostè dirigir una massa coral de jubilats i va dir que no.

• Jo els vaig dir que la massa coral dels jubilats que la dirigeixin els vells, que jo no sóc vell.

— Dolors, tu ets jove. Suposo que durant tota la teua vida hauràs observat la feina del teu avi... De veritat és tan difícil dirigir un orfeó?

• Jo crec que és molt complicat. A part, el meu avi té molta paciència i potser per això ho pot suportar bé. Pensa que hi ha molta gent diferent, amb idees diferents, i suposa

una manera d'organitzar una convivència. Es pot arribar a xocar moltes vegades.

— Què pensa, mestre, de les joves d'avui dia?

• Doncs bé. Es porten molt bé. Precisament ella ocupa el meu lloc i no hi faig cap falta perquè ho fa tan bé o millor que jo. Estic molt, molt, molt content d'ella.

— Mestre, quantes vegades ha dirigit vostè EL CANT DE LA SENYERA?

• Indefinides. No les he comptat. Prou dotzenes.

Anem a fer ara una mica d'història en xifres de l'Orfeó Ulldeconenc.

— Quan es va fundar l'Orfeó Ulldeconenc, mestre Aubà?

• Per al meu compte, l'any 1945. Jo vaig començar a dirigir-lo ja des del primer assaig. Concretament el dia 10 d'agost de 1945 a les 10 de la nit vàrem fer el primer

assaig. La primera cançó que vam assajar va ser el Virolai de Montserrat.

— L'Orfeó Ulldeconenc ha viatjat molt. No s'ha quedat sempre aquí a Ulldecona...

• Sí. El primer viatge el vam fer a Madrid l'any 1955. Vam actuar al Cercle Català de Madrid. Allí vam rebre la medalla d'Honor d'aquest cercle. Ah!, m'he deixat l'any 1952, l'actuació al Congrés Eucarístic Internacional, on van intervenir les primeres autoritats musicals de Catalunya. Tinc encara una carta que guardo, signada pel Bisbe Modrego, Pérez Moya, Sancho Marraco, i Mas i Serracamp, i el pare Vandellós. Les cinc millors signatures musicals de Catalunya. Després de l'any 1955 vam ser cridats a participar en les demostracions sindicals, de l'obra sindical Educació i Descans. Vam participar a les demostracions 10 anys seguits. Cada any, l'u de maig, actuàvem. Després participà-

rem a València a una demostració sindical europea. També hem anat a Marbella, i a Reus, Saragossa, i els pobles de tota la nostra comarca, en fi.

— Mestre Aubà, l'Orfeó canta bé?

• Home, fem el que podem. No som professionals. Tot és gent afeccionada. Fins i tot jo he estat un afeccionat. Jo no he tingut cap estudi superior. Es a dir, que tot el que he fet, m'ho he fet jo. No m'ha ensenyat mai ningú.

— Què li diu el nom de la colla l'Artística?

• Home, la vaig crear jo. Erem una colla d'amics que en principi érem quatre i vam acabar uns vint. La missió nostra era tots els anys a Caramella, sortir pel poble de casa en casa a cantar caramelles. Ens donaven un donatiu i després nosaltres marxàvem un dia de camp. Això després es va convertir en una colla que feia concerts. El dia 10 d'agost del 45 vam començar. De l'agost a l'octubre, el dia 10 d'octubre, que es feien les festes majors a Ulldecona, vam donar un concert a l'Església. Havíem començat amb deu o dotze i aquell dia en el concert de Sant Lluç n'érem 130. 130 cantaires i una orquestra de vint professors.

— Coses d'aquestes avui dia no es fan. Per què "tio" Vicent?

• Perquè la persona que fa això fa altres coses. Això no és la seva feina i el distreuen altres coses. Jo, tot això que he fet, ha estat sempre en hores lliures. Jo no he entrat mai en cap cafè, ni cap ball, ni cap cinema, ni futbol, ni platges, ni bous, jo no he vist mai res. Les hores lliures a la música...

— Crec que hi ha alguna anècdota interessant sobre els de l'Artística.

• Sí. En els primers anys de la dictadura del General Franco per a sortir del poble calia un aval de l'alcalde i del tinent de la Guàrdia Civil. Sinó no deixaven sortir a ningú. Havíem d'anar a caramelles a Amposta. Vaig anar al tinent i li vaig dir: necessitem un "pase" per anar

al veí poble d'Amposta a cantar caramelles. I ell em diu... vostès no sortiran del poble. Però a mala cara. I ens vam traspasar de raons. Jo el vaig agafar del muscle i li vaig dir: Natros anirem a Amposta per damunt de tot. Pos això ja ho veurem, vostè és un xulo. Jo no sóc xulo, però natros anirem a Amposta. El permís de l'alcalde ja jo el tenia. Vam escriure una instància al governador, José Sama, explicant-li el que ens havia passat. Tres dies després se'm presenta un ofici al quarter de la guàrdia civil i li diu al tinent, donant-li una repulsa, que la colla Artística es traslladés a Amposta a celebrar les típiques caramelles, i no solament això, sinó que l'alcalde d'Amposta tenia tota la força pública municipal a les nostres ordres tota la nit, per custodiar-nos tota la nit, que no ens passés res. Ah! una cosa. Vaig ser cridat a Madrid per l'organització sindical d'educació i descans i em van concedir la medalla del treball. Ja pesa això eh! Me la va posar el ministre de treball, Alejandro Sordo. I el que ara és el nostre rei, estava al meu costat quan em posaven la medalla.

— Dolors, que em sembla que et tenim una mica oblidada. On heu anat darrerament l'Orfeó a actuar?

• A Sant Andreu de la Barca, a Sant Cugat del Vallès i a Vinaròs.

— Mestre Aubà, per cert, i ara què fa?

• Ara, la meua distracció és l'hort. Allí faig de pagès. Tinc tres jornals i mig que treballa jo sol. Hi ha pressecs, massanes, verdures, de tot... i enguany, tinc un bancal de blat que és el millor del terme.

— Dolors, tu, en un principi, no tenies massa clar això d'agafar l'Orfeó, la direcció de l'Orfeó.

• Jo, quan vaig veure que el meu avi ja no podia, vaig pensar que no es podia perdre l'Orfeó. I no val a dir que sigués una elecció a dit. Primer es va demanar a totes les noies que més o menys estaven preparades i quan van dir que no llavors vaig dir que ja m'hi posaria jo.

— I la feina del director o directora, en el teu cas, és la més bàsica. Es donar peu a que tothom cante a la mateixa hora, amb el to que li toca, etcètera, no?

• Sí. Jo sempre dic que un director no treballa a l'escenari. Treballa abans. A l'escenari qui treballa són els que canten. El director, a més a més de dirigir-los, es limita a rebre els aplaudiments que en bona llei són per als altres.

— Mestre, què en pensa vostè de la seva neta?

• Estic molt content d'ella perquè és capaç d'emprendre qualsevol cosa i fer-la bé. A més té els seus estudis i pot fer-ho si ho vol. Ara, ella és una mica desinteressada, no hi ha allò que hauria d'haver. Si ella fes només la meitat del que jo he fet, seria una gran directora. Però ella té altres coses, la universitat, i una cosa lleva l'altra. Però si no s'ho deixa serà una de les bones directores o directors.

— Dolors, tot i que no tens massa temps, si que l'has tingut per organitzar una coral polifònica.

• Home, va ser una mica entre totes. Les noies volien fer alguna cosa més i vaig oferir-me a assajar, sempre que fos música polifònica, que és allò que m'agrada. Van dir que sí, hem començat a assajar, i ens va molt bé. Ja veurem.

— No m'agradaria acabar aquesta entrevista sense saber què en pensa de la joventut d'avui dia...

• La joventut d'avui dia va molt descarriada. I l'art el desprecia. Només volen saltar, brincar en els balls; a ells dona'ls només discoteques, sortides, i els vas a cercar perquè et vinguen a formar part d'una obra cultural, que és molt bé per al poble, per Catalunya, i et diuen que no els agrada.

Passat, present i futur de l'Orfeó Ulldeconenc. Vicent Aubà i Domènech i Dolors Sanjuan i Aubà. Gràcies als dos, i especialment al "Tio Vicent", per la importantíssima tasca duta a terme en pro de la cultura del nostre poble.

(NOTA.— Aquesta entrevista ha estat realitzada al programa de Radiocadena a Ulldecona "La nostra cultura, la nostra música". Això que us presentem és un resum de la xerrada amb aquesta parella que portarà tanta cua).

Hacer entrevistas, puede resultar monótono, aburrido o también alegre y divertido. Mas que depender del humor de uno, depende del entrevistado, al fin y al cabo el verdadero protagonista. Si comenzamos diciendo que nuestro personaje es un juez de paz, tradicionalmente una persona de «seny», con todas las connotaciones de seriedad en el más estricto sentido de la palabra, que ello conlleva, la cosa se puede interpretar como, un soberano rollo. Pero si continuamos explicando que este juez es una mujer, la cosa se suaviza. Y ya se pone divertido si encima es una amiga. Porque Mari Carmen Itarte Badoch, juez de paz de Ulldecona, en caracter de sustituta (por el momento), desde mediados de Abril, es ante todo una amiga de todo aquel ulldeconense que haya hablado con ella más de dos veces.

Y claro, hacer una entrevista a una amiga, a la que ud. o ud., o yo mismo vemos casi todos los días no es demasiado fácil. Así pues más que uno preguntar y otro responder,

hemos charlado como cualquier otro día, con la diferencia que hoy hablamos de la nueva juez de paz. Ella.

— ¿Qué sentiste cuando te comunicaron tu nombramiento?

• Bueno, como al principio me dijeron que era la sustituta, no me impresionó, luego, al decirme que actuaría que de un poco impresionada.

— ¿Es lo que tú te imaginabas?

• Sí, creía que habría más complicaciones pero hasta la fecha no he tenido ninguna situación desagradable, lo que más se da son las actas tanto de defunción como de nacimiento, en definitiva papeleo. Por cierto que he celebrado una boda y me emocionó mucho.

Pero también se dice por ahí que te da pánico el que alguien se suicide... vamos con una cuerda al cuello...

• Si esto si, es lo que más respeto me produce, prefiero que sea un accidente antes que esto y mira que tampoco me gustan los accidentes.

— Frente a frente, se nota su horror a este tipo de sucesos, una persona nerviosa, vivarach, que no para ni un momento en su sillón, cambia de repente al mentar la muerte, yo pienso, que más que verlo se lo imagina, aunque la conversación continúa.

• El cargo me gusta más de lo que en principio pensé, además el horario me va perfecto y no ocasiona demasiado trabajo.

— Pero te extrañaría que pensarán en tí, ya sabes que en los pueblos este cargo se identifica con unos ciertos señores, mayores, serios, etc...

• Me extrañó por el hecho de ser una mujer, ya que hasta la fecha no se había visto ninguna —su expresión cambia, se pone como un niño que ha hecho una travesura y continúa— ahora, esto de que soy seria, si o no, en fin como los jóvenes de hoy.

— Pero tú, eres seria

• ¡Por supuesto para el trabajo sí!

En 1985, no tendría que ser noticia que nombren juez a una mujer ¿no crees?

• Yo creo que no, pero en el pueblo lo fue, la gente por la calle me paraba, sobre todo las mujeres —y que te decían— No sé pero yo creía que no habría revuelo y lo hubo. El primer día por la calle, ya me paraban (sobre todos señoras mayores) y me decían que ya era hora, que por fin entrara una mujer. Además me felicitaban y apostillaban que las dejara en buen lugar. Quien más se ha fijado han sido las personas de mediana edad, mucho más que la juventud.

— ¿Has cambiado tu estilo de vida, te has sentido en la necesidad de cambiar lo que hacías por aquello de que dirán?

Mari Carme Itarte, nou Jutge de Pau

• No, es lo mismo, además en mi trabajo ya me relacionaba con mucha gente, cuando salgo a divertirme no pienso que soy el juez, aunque todo el mundo me lo recuerda al hacerme bromas... —Y si se produjera un accidente ¿que?— Me he mentalizado, iría y haría el levantamiento de lo que fuera.

— ¿Tienes miedo a desmayarte según en que casos de accidentes o situaciones muy desagradables? porque claro esto de ser mujer es lo que la gente piensa primero.

• No, ni mucho menos, lo que ocurre es que me impresiona ver un muerto y supongo que un ahorcado más. Por lo que la gente dice, yo no lo sé.

— Habladora, si que podemos dar fe (ya que va de jueces) que lo es, simpática, uds la conocen... pero, ¿Tu relación con los varones como va?

• No me impresiona ni me corto en absoluto, además en mi trabajo diario siempre trato con hombres —Pero claro, como eres soltera...— Yo lo encuentro mejor, porque ahora no dependo de nadie, ni tengo que dar explicaciones. Si hubiera estado casada, quizás me lo hubiera pensado, aunque no dejaría el cargo por el simple hecho de estarlo.

— De momento, Mari Carmen, sigue soltera y sin compromiso, como apostilla ella

misma, aunque nunca se sabe por mucho que se pregunte.

No es que nos obligue, pero vemos que será mejor tocar otros puntos y que más normal que volver a lo de juez, como el que no quiere la cosa. Los rumores, dicen que tiene todas las probabilidades de ser nombrada juez titular, cosa que aceptará no nos cabe la menor duda, dada la rotundidad con la que ha contestado y es que con la experiencia le ha entrado el gusanito: Ahora que veo lo que es, no me importaría haber seguido la carrera de Leyes, para ser juez profesional, por decirlo de alguna forma —... Y no te animas a matricularte? No, no puedo, me es imposible por el trabajo ya que tengo muy pocas horas para dedicar al estudio.

— Y dejarlo, ¿por qué lo dejarías?

• Hoy por hoy, no lo dejaría, claro que si tuviese que marchar a vivir fuera del pueblo no tendría más remedio.

Algo habrá que sea lo que más te guste del cargo, porque todo no son defunciones o accidentes...

— Bueno, las representaciones me gustan, creo que por mi carácter abierto, aunque si fuera muy seguido creo que me cansaría. Al principio me imponían un poco, pero poco a poco te vas acostumbrando. Aunque el primer día que salí con la va-

ra, en la procesión, no faltaba nadie en la plaza para verme, como saben que me da vergüenza todos vinieron a ver.

— ... Y los hombres, cómo responden?

• Bien, muy bien, ...alguno ha dicho que soy demasiado joven, pero no porque no pueda desempeñar el cargo, sino porque hay situaciones muy desagradables —Bueno, y de las feministas qué... A mí, desde luego me halagó que me nombraran, y pienso que este movimiento está bien.

— Cuando vas a los actos de representación, siempre compartes la autoridad con los miembros del Ayuntamiento, ¿te llevas bien con ellos?

• Perfectamente, a todos los niveles, además siempre tienen alguna deferencia conmigo...

— Ya se sabe, por muy juez de paz que sea, como dirían algunas Mari Carmen, es una mujer, y por qué no, bastante coqueta... ¿Y ahora me quieres hacer unas fotos sin arreglarme el cabello? Uyy No!... pero algún día tenía que ser que ellas estuviesen en los cargos que siempre fueron de ellos, en 1985 no es noticia que una mujer sea nombrada juez, lo que sería noticiable es que a estas alturas solo los hombres pudiesen desempeñar estos cargos. Por mucho que duela a algunos.

J. V.

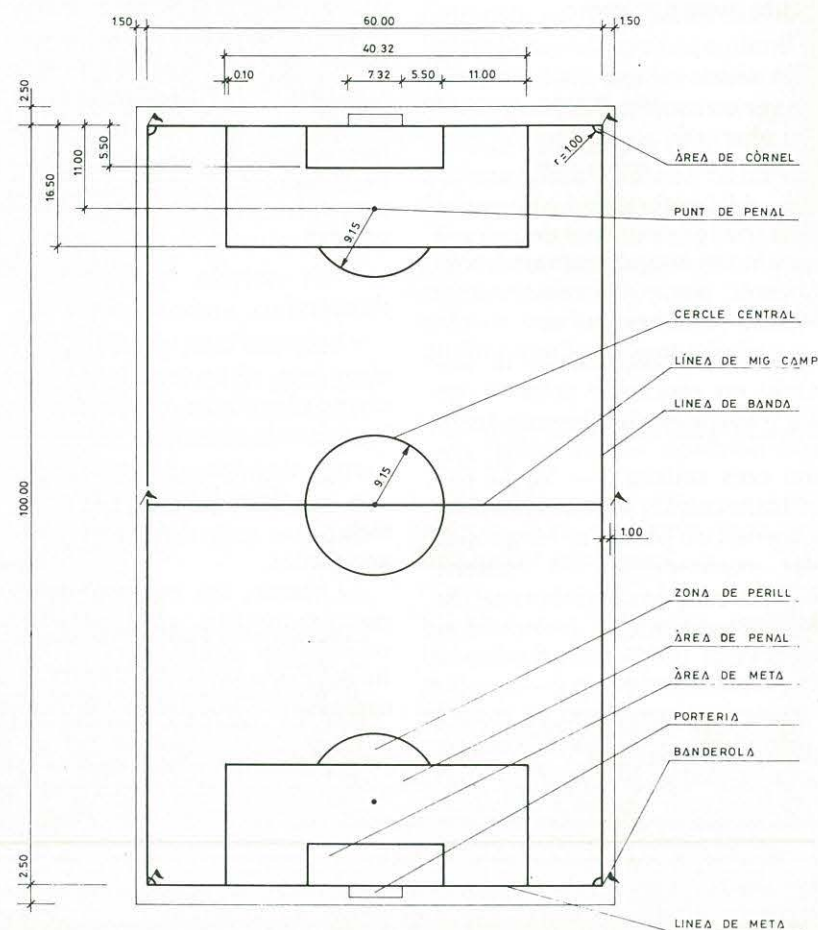
INFORME

Projecte de camp de futbol nou pressupost 21.930.245 ptes.

La Corporació Municipal, reunida en Ple Extraordinari de data 19 de Febrer, va acordar encarregar a l'arquitecte municipal En Joan Josep Martínez Cárcels, la redacció d'un Projecte de Camp de Futbol, també al mateix Ple, per unanimitat s'acordava sol·licitar del Banc de Crèdit Local, un préstec de 27.865.200 pessetes, de les que 5.934.955 pessetes es destinarien a la construcció d'un Dispensari Metge, i 21.930.245 pessetes serien destinades per al finançament del Camp de Futbol Nou, incluint al pressupost d'inversions de 1985, les despeses i ingressos d'aquest acord, i finalment nomenar una Comissió composta per l'Alcalde, i els regidors Sr. Labernia Reverté i Labernia Fabregat, per a obtenir subvencions d'Entitats Públiques, a l'objecte de ser destinades a la construcció del Camp de Futbol.

Posteriorment la Comissió es va desplaçar a Tarragona, a fi d'entrevistar-se amb el Delegat Territorial de Deportes de la Generalitat, Sr. J. Mª Massó, per a negociar una possible subvenció per a la construcció del nou Camp de Futbol, les impressions de la visita van ser bones i satisfactòries i s'espera que no hi haurà problemes per entrar en les subvencions del proper any.

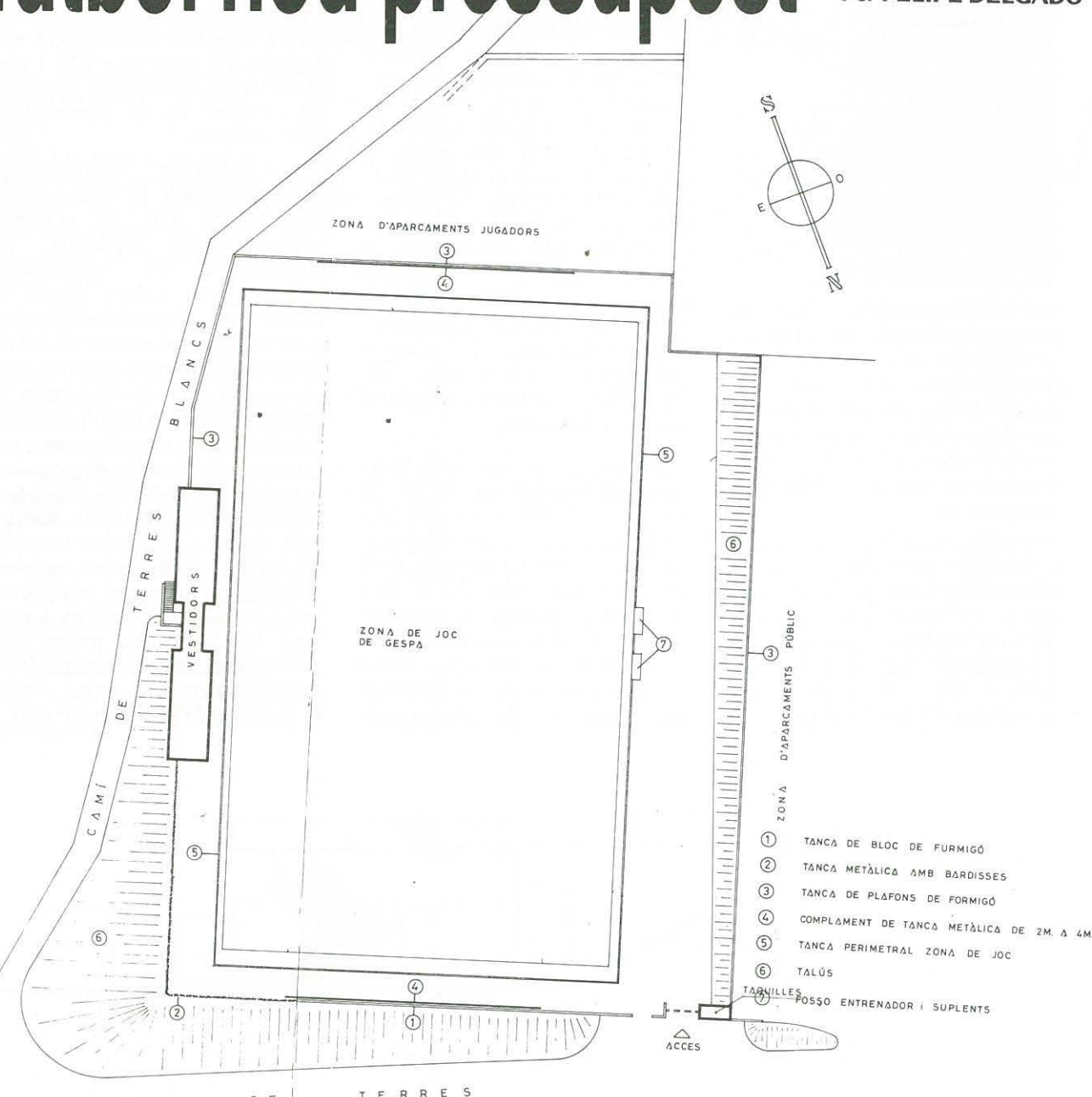
Ja en el Ple de data 29 d'Abril, per unanimitat, s'aprovava el Projecte Tècnic del Camp de Futbol, però **inexplicablement**, el Grup de C. i U. s'abstenia d'aprovar el Projecte

MARCATGE TERRENY DE JOC

futbol nou pressupost

Per FELIPE DELGADO

te de Contractació de Préstec per a poder finançar-lo, solament amb els vots socialistes va quedar aprovat definitivament, lo que suposarà poder emprendre aquesta obra.

No entenc, com al primer Ple l'oposició estava conforme amb la redacció del Projecte i amb la sol·licitud del Préstec, i després al segon Ple aproven el Projecte però s'abstenen a l'aprovació definitiva del préstec, tot i que les impressions de la visita al Sr. Massó eren

satisfactòries i que d'ajudar la Generalitat ja no seria tan greu per al poble, ja que aquesta va ser la justificació o millor dit, l'explicació de vot convergent. Per a mi les coses no estan massa clares, no quadren bé, si s'espera que no hi hauran problemes per a poder aconseguir alguna ajuda l'any vinent, perquè aquest canvi d'actitud.

No obstant, el Camp de Futbol anirà endavant, perquè l'Ajuntament, té el préstec aprovat per al seu finançament,

i ara solament em falta comentar-ho com vinc fent en totes les obres que es fan.

L'actual Camp de Futbol Municipal està emplaçat a la zona escolar, entre les unitats d'EGB, Pàrvuls i BUP, per la seva situació i emplaçament és una zona que s'usa com recreu i esbarjo del Centre Escolar, amb els inconvenients que això suposa per a la conservació del recinte esportiu, també per la falta d'espai als grups escolars és necessari cedir aquests

terrenys per al seu ús. Els nous terrenys adquirits per l'Ajuntament fa uns anys, amb aquest mateix fi, estan pròxims al nucli urbà, a la Partida Terrés, i tenen una superfície total de 25.400 m².

Les mesures del camp de joc, seran de 100 x 60 metres i els vestuaris, seran edificats junt al camí, així serviran en part de tanca del camp, pel que els jugadors i àrbitre disposaran d'entrada i sortida directa i independent.

L'accés al públic i taquilles estaran situades al Lligallo, junt als terrenys previstos com aparcaments dels vehicles. La nivellació dels terrenys està prevista realitzar-se amb excavació mecànica i si fos precis compressor per a la roca dels terrenys.

L'estructura dels vestuaris i taquilles serà de parets de càrrega de totxo perforat tipus Gero i blocs de formigó, aquests últims serviran de tancament. La fusteria exterior dels vestuaris serà metel·lica, les portes de

xapa llisa, i les finestres d'azer galvanitzat.

El camp disposarà d'una barana de 0'90 cms. d'alçada en tot el perímetre de l'àrea de joc, els terrenys de joc, estarà format per una capa de 15 cms. d'espessor de grava de 5 cms. una de 5 cm. de grava menuda d'1.5 a 2.5 cms. compactes i 25 cms. de terra vegetal abonada amb matèries no orgàniques, i es sembrarà amb gespa d'adequada duresa per al que es mesclaran les varietats necessàries, prèviament a la formació del paviment es realitzarà el drenatge del mateix mitjançant l'apertura de fosses plenes de pedra volcànica o escòria de carbó.

Els vestuaris i serveis s'acabaràn amb gresc de 20 x 10 cms. i al porxo i escales exterior amb pedra d'Ulldecona. La «valla» de tancament serà de tres tipus, tota ella a una alçada de 2 metres, la que correspon a l'accés principal serà amb blocs de formigó, entre aquesta i els vestuaris la tanca serà metel·lica de filferro gal-

vanitzat i plastificat de color verd, la resta estarà formada per panells de formigó opacs, tipus Formo-Panel, i pals de formigó. En la redacció de tot el Projecte s'han tingut en compte les normes NIDE i els consells de la Direcció General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

L'Ajuntament d'Ulldecona, va valorar molt la situació actual de la Vila en matèria d'equipaments esportius, la situació del C.F. Ulldecona, i l'important esforç portat a terme pels seus Directius, jugadors i simpatitzants, la falta d'espai als recintes escolars tan necessaris per a l'educació i esbarjo dels nostres fills en edat escolar, per tot això es va creure necessari emprendre les accions oportunes per a fer realitat el nou camp, ja que la Vila disposa del pitjor terreny de joc de tots els de les nostres comarques, crec que els joves i el poble s'ho mereixen i per això ho hem fet, millor dit prompte es farà, que sigui ben aprofitat per la joventut i que el gaudisquin per molts d'anys.

Una xerrada amb els Consellers Deportistes

Parlem amb Josep Labèrnia Reverté

— La seva impressió sobre la construcció del nou camp de futbol?

● La meua impressió és que és una obra que ja fa temps que deuria haver-se fet, perquè ocasions crec que les ha hagut, i de molt bones, i no s'han sabut aprofitar, no sé per quins motius.

— Quina va ser la seva votació, per al finançament del camp?

● Crec que aquesta pregunta en sí m'ofén, perquè tots els que em coneixen, saben que jo no sóc cap comediant ni pallaso i que sent deportista i aficionat al futbol per descomptat que havia de votar de forma favorable, el que no puc comprendre de cap manera és que altres persones més vinculades i representatives que jo amb el futbol local, estiguen en contra, alegant que és una obra que l'ha de pagar el poble quan no és així exactament...

— Què li sembla el projecte de construcció?

● El projecte de construcció encara que no serà el millor camp de la comarca, com algú ha dit, perquè a n'ella n'hi ha de molt bons, crec que està bastant bé, això sí, no com jo voldria, ja que degut a petits problemes podria quedar millor.

— Ulldecona; guanya o perd amb la construcció del camp?

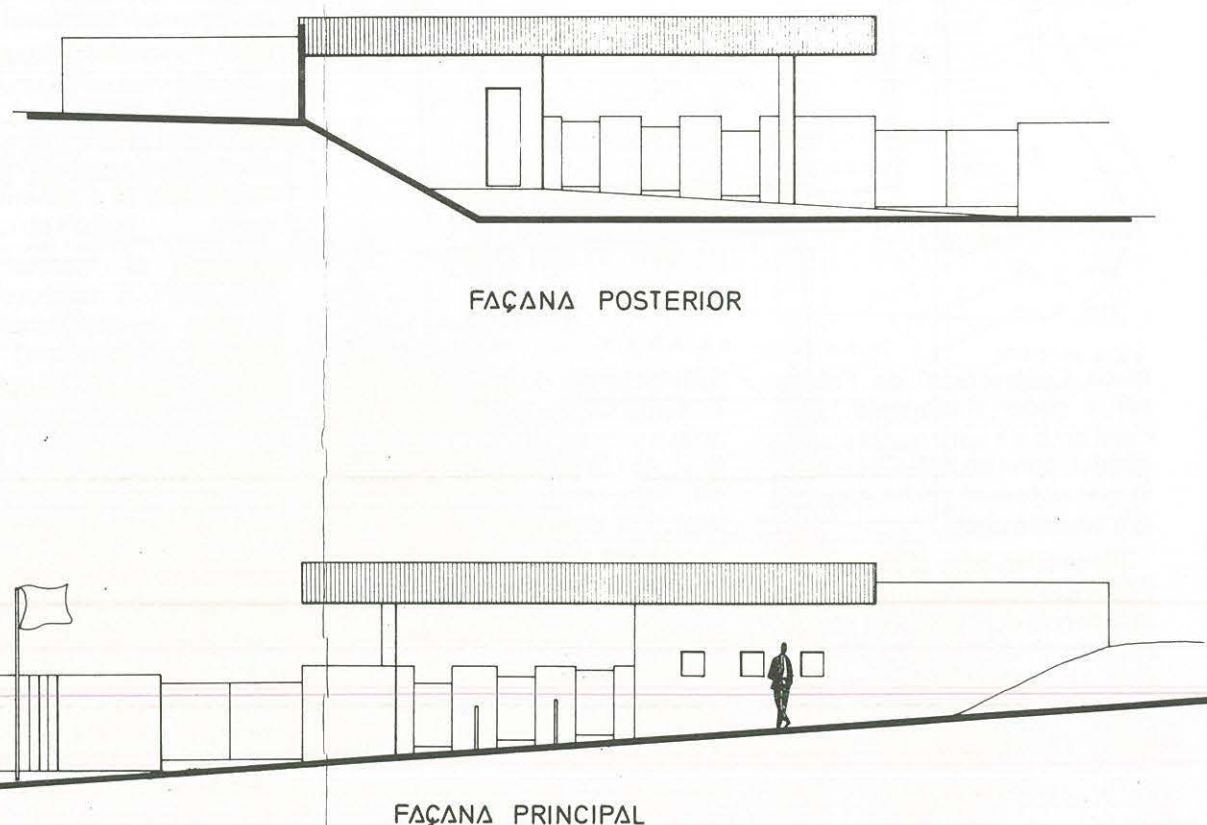
● Sempre que es fa una obra al poble, no crec que el poble perguie si no tot el contrari, i en aquest cas concret guanya molt, perquè a Ulldecona de tots és sabut que és un poble tradicionalment futbolístic, i de molta pedrera que ha donat i donarà futbolistes per a totes les categories des de la categoria regional fins a la primera divisió nacional, tals com els Sánchez (lo ventallenc)

Fabra, Beltrán, Masdeu, Labèrnia, Millán, Grau, los Forcadell i una llista que seria inacabable i que no oblidó a ningú.

Doncs bé crec que Ulldecona

guanyarà molt amb aquesta construcció perquè tenint aquesta tradició és molt humiliant per a qualsevol ulldeconenc i en especial per als aficionats, sentir els dies de futbol continuament frases com aquestes "Encara jugueu a aquest barranc, encara teniu un camp així, etc..." Quant de pobles en menys possibilitats que Ulldecona a la comarca tenen uns camps que són una meravella. En fi crec que ja era hora de que s'emprengués aquesta obra que tanta falta hi feia per a l'esport local, i en concret per al nostre futbol, a pesar de que fan falta moltes coses per al poble però, que poc a poc s'aniran fent.

Parlem amb Àngel Labèrnia Fabregat

Amb molt d'agrat, contesto a les quatre preguntes que m'han fet, referent a la construcció del nou Camp de Futbol.

— La seva impressió sobre la construcció del nou camp de futbol?

• En diferents ocasions he manifestat públicament la necessitat que tenia Ulldecona en la construcció d'un Camp de Futbol. Ara, i en aquesta ocasió: opino el mateix. Així mateix, continuo opinant, que la construcció s'havia de realitzar amb unes bases en que l'Ajuntament sortís el menys perjudicat possible en la construcció del Camp. En principi, com aficionat al futbol, que sóc, i com a Regidor a l'Ajuntament, la idea del Sr. President, Josep Lluís Millan, potser com a coneixedor del problema Municipal de Finançament, per haver estat ell abans Regidor, em va semblar bona. No era ni més ni menys que la que va exposar el Grup de Convergència. Però, de la forma que s'ha decidit el finançament, només la puc acceptar en qualitat d'aficionat. Com a Regidor, estic obligat a defensar els interessos del Municipi, que són els de tots, i no els d'uns quants aficionats al futbol, entre els que mi poso jo mateix com el primer.

— Quina va ser la seva votació, pel finançament del camp?

• Vaig votar abstenció, entre d'altres raons, perquè Ulldecona pot quedar "Hipotecada", no monetàriament, aquest tema no ve ara al cas, sino que es pot veure privada durant uns quants anys, especialment a partir del segon any, en

obres de primera necessitat. A menys que es doni el cas, de que el Pressupost tingue una forta pujada, i de que el ciutadà estigues en aquells moments en millors disponibilitats econòmiques que les actuals.

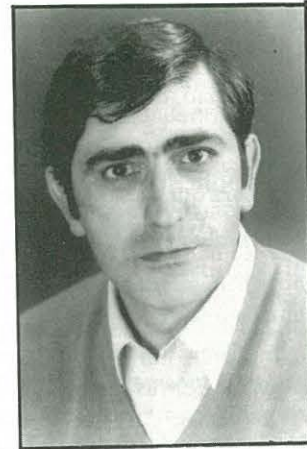
— Què li sembla el projecte de construcció?

• El projecte em sembla molt adequat a les circumstàncies del Poble. És modern, i amb unes dimensions, el terreny de joc, molt acceptables per a la pràctica del futbol.

Però en les circumstàncies en que s'ha d'emprende l'obra, jo, solament faria el més imprescindible, a l'espera de properes subvencions, fent el mateix que han fet la majoria de pobles, veïns al nostre.

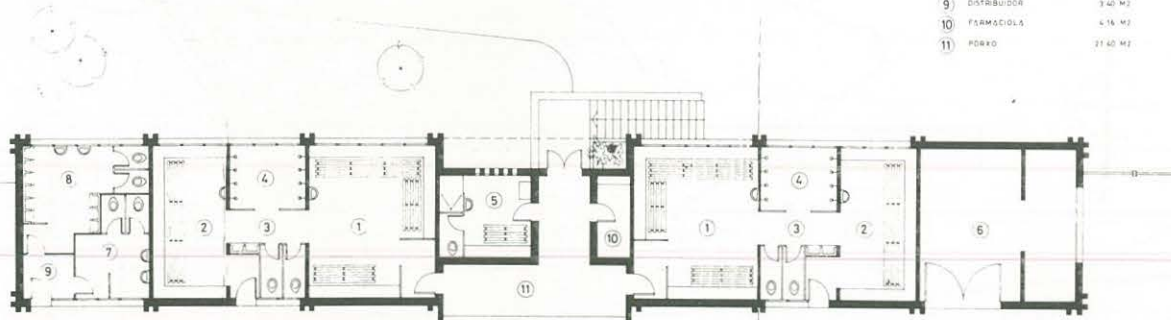
— Ulldecona, guanya o perd, amb la construcció del camp?

• Aquesta pregunta la contesto en tres situacions diferents, i a la vegada distintes. PRIMERA: En línies generals, qualsevol obra que es realitza a un Poble, és motiu per a crear contents i disconformes. Com a que també és molt cert, que l'obra sempre queda, i apart del patrimoni que representa, penso, que el Poble quasi sempre surt guanyant. SEGONA: Com aficionat que sóc: i com el que més, penso que amb la construcció del Camp de Futbol, Ulldecona, guanya. Però estem vivint unes circumstàncies, aquesta temporada, i d'altres ja passades, en que en més d'un partit, la taquilla, no ha passat de les 8.000 pessetes. També cal afegir, i ho dic amb molta pena, que el nombre de socis difícilment arriba als 150. Tot això,

naturalment, diu molt en contra dels interessos que jo tingue, personalment, com aficionat al futbol. I TERCERA SITUACIÓ: Com a Regidor que sóc, penso que el nostre Municipi es veurà privat, com ja he dit abans, en la realització d'obres de primera necessitat. Això, fins ara el Grup Socialista, ho tenia prou clar. Del contrari, i amb aquesta forma de finançament, ja havien tingut l'oportunitat de fer l'Obra en anys passats, amb l'enorme avantatge de que els costos haurien estat molt més barats. Per tant penso: que si no arriben les subvencions abans de dos anys, i d'això no tenim cap seguretat, Ulldecona pot perdre l'oportunitat de realitzar durant uns quants anys, obres de primeríssima necessitat.

DENOMINACIÓ	SUP. ÚTIL
1 VESTIDORS	30.00 M2
2 VESTIDORS	20.04 M2
3 SERVEIS VESTIDORS	7.95 M2
4 DUTRES	7.50 M2
5 VESTIDOR ARBITRES	11.52 M2
6 MESTITZES	36.00 M2
7 SERVEIS PUBL. CS. DONES	10.22 M2
8 SERVEIS PUBLICS HOMES	15.83 M2
9 DISTRIBUIDOR	3.40 M2
10 FARMACIOLA	4.16 M2
11 PORXO	27.40 M2

Tanca de la zona de joc

Sub. const. 250.73 M2
 50% PORXO 10.70 M2
 Total 260.83 M2

El rincón de la paz

En algún lugar del frente occidental. Primavera de 1917.

«Nos encontramos en retaguardia a nueve kilómetros del frente.

Nos mandan hacer una rigurosa limpieza. Las órdenes se suceden. Nos pasan revista una vez tras otra. Ocho días de trabajo sin parar, esto parece un cuartel de reclutas. Por fin todo queda aclarado: el Kaiser viene a pasar revista. Por fin llega el momento. Nos cuadrarnos rígidos y aparece el Kaiser. Sentimos curiosidad. Pase por delante a lo largo de las hileras y a decir verdad me decepciona un poco; por las fotografías me lo había imaginado más alto, más vigoroso y sobre todo con voz de trueno. Reparte cruces de hierro, habla con algunos y después nos retiramos.

— Tjaden dice asombrado: —Así que éste es el que manda más que nadie? ¡Delante de éste se cuadraran todos, absolutamente todos! Medita.

— «¿Kindenburg también se cuadrará delante de él?»

— Naturalmente —contesta Kat

— Me gustaría saber una cosa —dice Albert— ¿Hubiera estallado la guerra si el Kaiser se hubiera negado?

— Seguro —afirmó— Todos dicen que él no la deseaba.

— Es curioso pensar en esto —sigue Kropp— nosotros estamos aquí para defender nuestra patria. Pero también los franceses defienden la suya. Entonces ¿quién tiene razón?

— Correcto —dice Albert— pero nuestros profesores, nues-

tros pastores y nuestros periódicos dicen que sólo tenemos razón nosotros y quiero creerlo, sin embargo, los profesores, los pastores y los periódicos franceses pretenden tener razón solo ellos ¿Cómo te lo explicas?

— No lo sé —digo yo— Vuelve Tjaden. Ahora quiere saber como se produce una guerra.

— Generalmente porque un país ofende gravemente a otro— responde Albert con cierto tonillo de superioridad.

— ¿Un país? No lo comprendo —responde Tjaden— Una montaña, alemana no puede ofender a una montaña francesa, ni un río, ni un bosque, ni un campo de trigo...

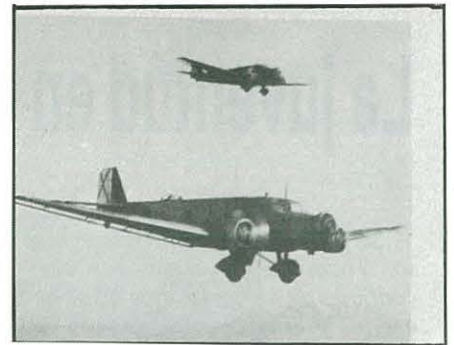

— ¿Eres tonto o lo aparentas? Un pueblo ofende a otro...

— Siendo así yo no tengo nada que hacer aquí —replica Tjaden— no me siento ofendido en absoluto...— y recoge sus cosas.

— Pero, ¡pedazo de idiota! Se trata del pueblo en conjunto, es decir, del Estado— grita Müller.

— El Estado, el estado...— dice Tjaden haciendo sonar los dedos—.

— Esta bien, la mayoría de nosotros somos gente sencilla. Y, en Francia, casi todos son, también, peones, obreros o pequeños empleados. ¿Cómo puede querer atarnos un zapatero o un cerrajero francés? Tampoco les han preguntado a ellos.

— Entonces, ¿Por qué hay guerra?— pregunta Tjaden.

— Alguien debe sacar tajada. —Este no soy yo, palabra— dice Tjaden irónico.

— ¿Quién entonces? — El Kaiser tiene ya todo lo que necesita.

— Yo no lo aseguraría —replica Kat— hasta el momento no ha tenido ninguna guerra. Y todo gran emperador necesita, por lo menos, una guerra. Si no, no se hace célebre. Verás, miralo en tus libros de clase.

— Yo creo mas bien, que es una especie de fiebre —dice Albert— Nadie la quiere en realidad y de pronto se presenta.

— Sin embargo, ellos mienten más que nosotros, acordados de aquellas hojas que cogimos a unos prisioneros y en las que decían que nos comíamos a los niños belgas...

— ¡Cubrílos! —aúlla alguien— ¡Cubrílos! Delante de nosotros la tierra revienta.

— ¿Dónde te han dado, compañero?

Le cortamos con precaución los pantalones, gime. Si tiene una bala en el vientre no puedes beber. No ha vomitado, buena señal. Desnudamos su nalga. Es un montón de carne picada con astillas de hueso. Este muchacho no andrà jamás.—

(Entresacado del libro de ERICH MARIA REMARQUE) «SIN NOVEDAD EN EL FRENTE». Berlín 1929. Editorial Bruguera.

por Xavier

La juventud en el punto de mira

Ser joven vuelve a ser sospechoso. Todas las sociedades han desconfiado de los jóvenes; la carga de energía y el rechazo del mundo de los adultos han inspirado recelo. Los lugares donde se reúnen los jóvenes son sospechosos. Corren los más diversos rumores sobre lo que allí ocurre. "Fuman, beben, se drogan". Los "gettros" donde se encierran los jóvenes, sus bares, son mirados con recelo.

Una sociedad autosatisfecha y engreída sospecha de todo lo que no es ella misma. Lejos de preguntarse por los motivos que llevan a grupos de jóvenes a vivir al margen de la "vida normal", a encerrarse en sus propios ritos, su propia música y sus propios métodos de evasión, lejos de preguntarse todo esto simplemente lo condenamos.

¿Por qué no se incorporan los jóvenes a la marcha normal de su entorno? ¿Por qué no participan? Tal vez lo que se ofrece, o lo que se puede hacer no sea muy atractivo.

En tiempos de dictadura la semilla del cambio social arraigó en los jóvenes. En tiempo de democracia no parece que podamos ofrecerles algo que ilusione. Tal vez por eso se encuentran juntos, en sus rinco-

nes, al margen de la vida social normal, por eso "pasan de todo".

"Es que son unos vagos" "no les gusta trabajar" "han perdido el respeto". Desde la cúpula de la sociedad no se quiere ver más allá. Parece que bastan explicaciones simples para contestar preguntas complejas.

Ser joven sigue siendo sospechoso, para las personas "formales". La sociedad no puede soportar que se pongan en tela de juicio los valores fundamentales. Porque siempre hay valores fundamentales y a los mayores nos da un pánico horrible que se pongan en duda y que pudieran no ser ciertos. Preferimos no pensar en ello. Mira que si la vida fuera algo más que nacer, ir al cole, tener novia, ir a la mili, casarse en la igle-

sia, trabajar, tener hijos...

"No saben lo que quieren". A menudo es cierto. Los adultos lo tenemos tan claro que aunque nos equivoquemos seguimos queriendo lo mismo siempre.

Entre la gente joven se gestan los cambios de actitud y de formas sociales que a lo largo de los siglos nos han ido sacando de la Edad de Piedra. Por eso son épocas tormentosas, confusas, contradictorias entre el presente y la utopía. Con riesgos. Con serios problemas. Como la vida misma.

Y todo lo que signifique poner en duda lo que hacemos nos da miedo. Por eso ser joven para los adultos sigue siendo sospechoso.

HIPOCRATES

Després d'un esguard

Em plauen les coses ben fetes. Doneu-me un cos amb gràcia, amb els seus membres plens d'harmonia i de beutat, que expressi amb tota la seva força que està ple de vida: si dansa, sembla que la música es confon amb les seves mans; si parla, tot ell és paraula viva.

Em plauen les coses senceres. La fruita és més gustosa amb la pell. Per això és bo d'estimar a les fosques i a la llum, amb els ulls i amb la panxa...

Em plauen les coses que desitgen ésser. Sento aquest seient ja calent pel meu cos que m'invita a continuar transmetint-li aquest caliu. Li plau. Em plau. Còmodament, em

disposo a sobre i ell, amb molta educació, amolda la seva superfície als contorns del meu cos. Respon quan li parlo. (Malgrat tot, alguns superbs seients mantenen impassiblement la seva inflexibilitat. Aquests, resten abandonats en els rebedors de les cases, en els terrats polsosos, en les botigues de mobles passades de moda...)

Em plauen moltes coses que encara no són coses. Aquestes són infinites i meravelloses. Són poc corrents encara que són les més desitjades: potències d'éssers, somnis, despeses de la imaginació, ingenuïtats, llepolies d'infants...

Em desplauen moltes coses, des de les coses tristes fins les coses

trencades, les coses brutes, les mitges coses, les coses cares, les privades, les amagades, les prohibides, quan hi ha massa coses...

Amb una cosa veritable n'hi hauria prou però, oh, ambiciosos!... una, dues, tres... infinites coses. Volem les nostres mans plenes de coses.

ROSA

- Veus quin munt de tot? Coses, coses, coses, coses, coses, coses, coses, coses...
- Massa coses, massa!
- Tu tot t'ho mereixes. Tot per a tu, au!

El Ayuntamiento compra el Castillo de la vila

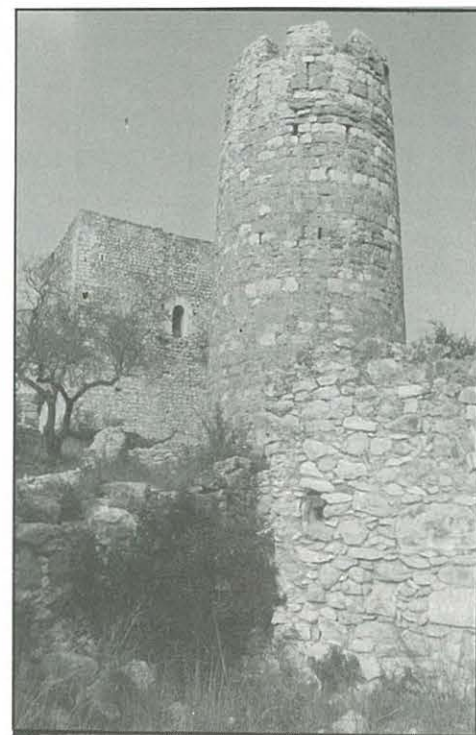
El Ayuntamiento de la villa, firmó el pasado miércoles el documento privado por el cual compra el castillo de Ulldecona por un importe de cinco millones de pesetas a los herederos de la familia propietaria, sres. Esperanza y Luis Aznar de Martí. La compra fue anunciada por el alcalde que al mismo tiempo puntualizó que el pago de la transacción se hará en dos anualidades y que la superficie total que va a adquirir el consistorio será de 9.520 metros.

Las negociaciones para la compra de este histórico edificio surgieron hace un par de meses cuando se pidió permiso a los propietarios para realizar excavaciones arqueológicas dentro del perímetro amurallado. Según informó la arqueóloga dels Serveis Territorials de Tortosa la familia Aznar de Martí se mostró en buena disposición para efectuar la transacción por un precio asequible. Al tener concimiento de estas intenciones el alcalde se puso en contacto con la familia propietaria hasta que por fin se ha llegado al acuerdo. Previo informe favorable de la comisión de cultura del Ayuntamiento que se reunió con carácter de urgencia el jueves por la noche.

Para que se efectúe definitivamente la transacción sólo es necesario que se apruebe en una sesión del pleno cosa que se puede dar como hecha dado el interés que desde siempre ha existido para que este conjunto arquitectónico pase de manos privadas a propiedad del pueblo.

Estado de ruina

El paso a manos públicas del Castell de Ulldecona habrará la

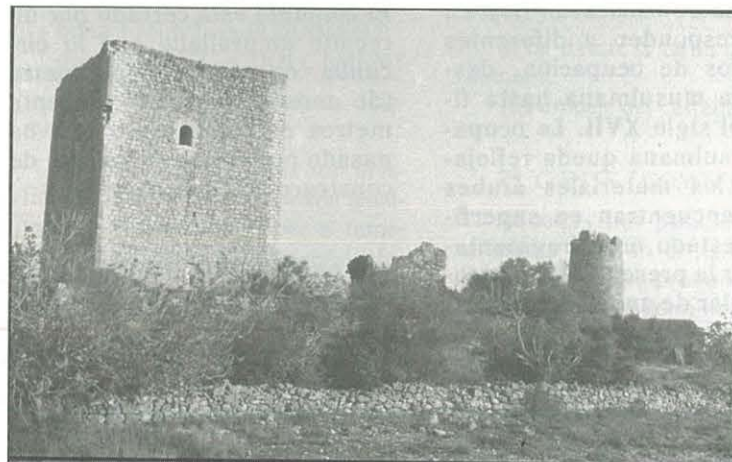

posibilidad de que los tres edificios de que consta el conjunto sean restaurados, cosa que se ha de hacer con urgencia dado el lamentable estado en que se encuentran. En este sentido el arqueólogo Ramón Alvarez, director del campo de trabajo que durante todo este mes realiza excavaciones dentro del perímetro amurallado, ha señalado que la torre Cuadrada, del edificio del castillo, está en un estado de ruina a causa de las grietas que presentan las paredes, otro tanto ocurre con la iglesia que carece de techumbre y cuya bóveda está a punto de derrumbarse. El Ayuntamiento ha iniciado ya los pasos pertinentes

para recavar ayuda de todas las instituciones que puedan aportarla ya que el paso siguiente a la compra sería asegurar mínimamente que el estado de las edificaciones no se deteriore aún más.

Según los datos escritos que se poseen, no está del todo claro el origen del castillo pero lo más probable es que fuera Abderamán I en el 773 quien edificara la primera parte de la fortaleza llamada por los moros Guinstanes que eran torres circulares de defensa de las que aún se conserva una. Tras la conquista por Ramón Berenguer III, hay una confusión hasta el año 1778 en que Alfonso II el Casto lo dona a la orden del Hospital. En 1191 pasa a la familia Moncada quien da la primera carta puebla en 1222. Al año siguiente esta familia renuncia a sus derechos y el castillo pasa a la orden de San Juan de Jerusalem. En 1273, los habitantes del castillo se trasladan a vivir al valle. Durante la Guerra Civil de Juan II consta que desempeñó un importante papel. De posterior construcción es la iglesia adosada a la Torre Circular y que en un principio estuvo dedicada a nuestra Señora de Los Angeles.

Julio Vidal

Camp de treball

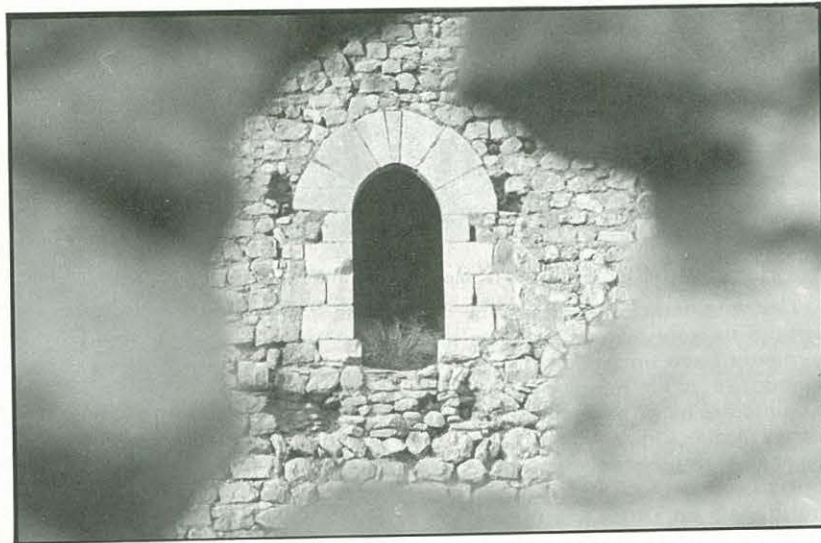
Castell d'Uldecona

El día uno de Julio comenzó en Uldecona un campo de trabajo de arqueología patrocinado por el Institut Català de Serveis a la Juventut y el Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya. En él participan jóvenes catalanes que colaboran en las tareas de limpieza y excavación.

El yacimiento en cuestión se trata del Castell d'Uldecona. Se tenían varias noticias sobre su importancia a nivel arqueológico. Prospecciones y recogidas de material de superficie habían proporcionado principalmente, materiales ibéricos, pero también romanos y medievales. Las excavaciones que se están llevando a cabo tienen un fin muy concreto: demostrar científicamente los sucesivos momentos de ocupación por los que ha pasado la colina.

Durante la primera quincena del mes de Julio se planteó la excavación en un sector concreto, el norte. En él se han iniciado tres catas de tres por tres metros de lado, con una superficie total de veintisiete metros cuadrados. La idea que se tiene es excavar una extensión lo más amplia posible, de acuerdo con las posibilidades materiales y humanas con que se cuenta.

El poco material arqueológico con que se cuenta hasta este momento, todavía sin estudiar nos permite pensar en más de un momento de habitación. Todo hace pensar en la existencia de un poblado ibérico del cual no queda ningún resto arquitectónico a causa del posterior reaprovechamiento de los materiales constructivos. Los materiales más antiguos corresponderían a época ibérica (cerámica romana de barniz negro, o cerámica campaniense, la cual nos da la cronología del yacimiento, fragmentos de ánforas, y algún pequeño fragmento de terra sigillata aretina, o cerá-

mica de barniz rojo romano, que, desgraciadamente, han aparecido fuera de todo contexto arqueológico, pero que, en principio, nos sirven para datar el último momento de ocupación del poblado, que situamos, a falta de datos más concretos, hacia finales del siglo primero antes de Cristo. No han aparecido, de momento, materiales característicos de época imperial romana. Esto hace pensar que hubo un largo momento de desocupación de la montaña, hasta que, hacia el siglo VIII, según las fuentes escritas, Abde rramán I construye en el lugar una fortaleza. Las estructuras que se conservan hoy en día corresponden a diferentes momentos de ocupación, desde época musulmana hasta finales del siglo XVII. La ocupación musulmana queda reflejada por los materiales árabes que se encuentran en superficie, en estado muy fragmentario, y por la presencia de una torre circular de unos once metros de altura unos cuatro metros de diámetro, de dos cuerpos internos y una terraza superior, y una puerta a media altura que da acceso al segundo cuerpo.

Quizás lo que más destaque del conjunto sea la torre cuadrada central, de unos dieciseis metros de altura, tres cuerpos internos y una terraza superior. Por algunos de sus rasgos constructivos puede datarse entre los siglos XIII y XIV. Destaca también una iglesia en estado semirruinoso, de una sola nave, y con la entrada por el lado norte. Según la inscripción que figura en la fachada del edificio que actualmente se puede ver dataría de 1601, aunque hay algunos indicios que hacen pensar en una construcción anterior (las paredes se levantan sobre restos de muros anteriores). El conjunto está cerrado por un recinto amurallado que lo circunda en todo su perímetro (de unos trescientos cincuenta metros en total), pero que ha pasado por varios momentos de construcción y destrucción.

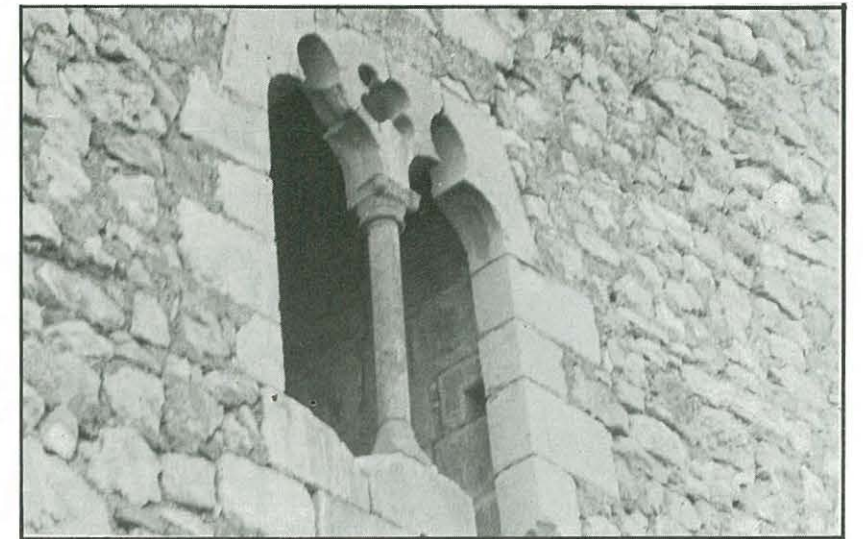
Aparte de las labores arqueológicas se llevan a cabo toda una serie de actividades de animación con el fin de cubrir el tiempo libre (actividades culturales, talleres, juegos, visitas a lugares destacados de la co-

marca, etc.). En estas actividades han colaborado las entidades representativas de la población (Ayuntamiento, Centro Cultural y Recreativo, Banda de Música, INB Ramón Forcadell, Radio Cadena Uldecona, etc.), aparte de la desinteresada colaboración de algunos jóvenes del pueblo.

Esperamos que las tareas que se están llevando a cabo sirvan para despertar en la población el interés por sus bienes culturales y que todo lo que se está haciendo no quede en el olvido.

Agradecemos su colaboración al pueblo de Uldecona.

Ramón Álvarez
(Director Técnico)
Francisco Lavega
(Monitor Técnico)

El nostre català

per Manolita Nadal

Aquest mes farem una xerrada sobre diferents curiositats que presenta la nostra llengua:

ALGUNES CURIOSITATS:

1ª. En català tenim adverbis que acaben en -MENT:

feliçment
dolçament

Com els formarem d'una manera correcta?

a) Hi ha adjectius que tenen dues terminacions: bo-bona; dolç-dolça.

Doncs bé, per tal de formar un adverbí acabat en -MENT, agafarem la forma femenina de l'adjectiu i li afegirem -MENT. Així:

bona + MENT → BONAMENT.
dolça + MENT → DOLÇAMENT
(Fóra incorrecte: boment, dolçment).

b) Hi ha adjectius que són invariables, és a dir, que serveixen igualment per al masculí i per al femení: feliç. Formarem l'adverbí afegint la terminació -MENT a l'adjectiu invariable:

feliç + MENT → FELIÇMENT.

c) Hi ha adjectius que no es pres-

ten a formar adverbis en MENT: blavament. Veiem que aquesta forma no ens és genuïna. Per tant el seu ús queda reduït a la poesia o en contextos molt concrets.

ALERTA: Sempre que utilitzem dos adverbis acabats en MENT, ho farem de la següent manera:

M'ha passat la tarda dolçament i ràpidament. O bé

M'ha passat la tarda dolçament i ràpida.

(Potser aquesta segona construcció resulta una mica forçada. En aquest cas utilitzarem la primera).

Però hem de tenir present que és incorrecta la construcció:

M'ha passat la tarda dolça i ràpidament.
(És un calc del castellà).

2ª. CONTE / COMTE/ COMPTE

Aquestes tres paraules (que són diferents tant en el significat com en la forma) les pronunciem pràcticament igual. Fixem-nos:

CONTE: (de contar). Rondalla. Narració breu de fets llegendaris o inventats. En castellà: "cuento".

COMTE: Persona de dignitat nobiliària intermèdia entre el marquès i el vescomte, i que en el règim feudal era senyor d'una comarca. Dignatari o funcionari al servei d'una comarca. En castellà: "conde".

COMPTE: Acció i efecte de comptar o de calcular una quantitat. Atenció, esment, cura. Estat de les sumes a rebre o pagar. En castellà: "cuenta".

Exemples dels 3 casos:

— L'àvia m'explica un conte a les nits.

— L'amic del meu germà és comte.

— Tinc un compte corrent a la Caixa.

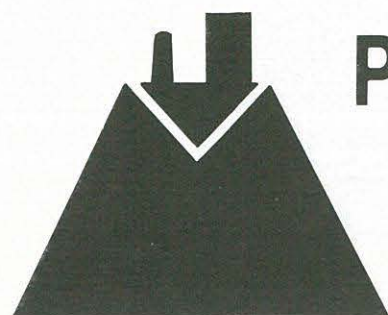
3ª. MESOS DE L'ANY: gener, febrer, març, abril, maig, juny, juliol, agost, setembre, octubre, novembre, desembre.

DIES DE LA SETMANA: diilluns, dimarts, dimecres, dijous, divendres, dissabte, diumenge.

ALERTA: Direm:

— el cap de setmana o la fi de la setmana.

— el cap d'any o la fi de l'any.

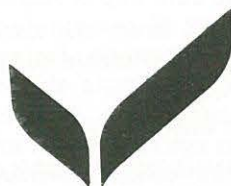

**PRODUCTES
QUÍMICS
PEVISA**

Distribuidor de

Shell Agricultura

Abonaments químics

Matèries primes: Acetats, àcids, alcohols, cloruros, bicarbonats, aigua destil·lada, nitrats, sulfats, etc.

Tractaments d'aigües potables

Piscines: Hipocloridrs, clorhídrics, sulfat d'alúmina, desinfectants.

Desinfectants per granges

Plaça Bàscula, 6
Tel. 72 07 54

ULLDECONA

Les Institucions i les Entitats Locals participen a la Revista

Els rossinyols del Montsià

Avui anem a parlar de les sortides que han fet els Rossinyols del Montsià durant el mes de Maig. En primer lloc, el dia 5, van anar a Flix on va tenir lloc la divuitena trobada de corals infantils, organitzada pel S.C.I.C. (Secretariat de Corals infantils de Catalunya).

Vam sortir d'Ulldecona cap a les vuit del matí, dos autobusos, un, amb els Rossinyols i l'altre amb els pares, iaïos, etc. respectivament. Malgrat la difícil carretera vam tenir bon viatge. En arribar a Flix, ens esperaven a l'estació, i juntament amb altres corals vam anar cap al Saló d'espectacles de la Unió Social de Flix. Allí es va fer un assaig general fins l'hora de dinar, el qual va tenir lloc a una pista poliesportiva on els nens van gaudir molt fins que es va fer l'hora del concert.

A la primera part van cantar dues cançons els mitjans i dues més els grans; a la segona part, els mitjans i els grans conjuntament, van interpretar "L'estel d'or", cantata per a instruments, cor i solistes, que va resultar meravellosa. En acabar l'actuació, es va fer el lliurament d'obsequis als directors de les corals participants, organitzadors, etc. i es va donar per acabada aquesta divuitena trobada, acomiadant-se tot-hom fins la propera.

Corals que van participar a aquesta divuitena trobada:

CUCUT, de Barcelona.
MATINERS, de l'Hospitalet de Llobregat.
MICROBI, de Barcelona.
PETIT VAILET, de La Munia.
ROSSINYOLS DEL MONTSIÀ, d'Ulldecona.
SICORIS, de Lleida.
VEUS BLANQUES, de Torreforta.

PETITS CANTAIRE DE L'ORFÈ DE FLIX, de Flix.

La segona sortida que van fer els Rossinyols va tenir lloc el dia 19 de Maig, que varen anar a cantar a Santa Coloma de Queralt, tornant-los la visita que la coral d'allí va fer a Ulldecona el 24 de Març, i per cert, va estar un dia molt complert.

Al matí, es va arribar a Santa Coloma amb temps per a poder assajar abans del concert que es va fer a l'Església Arxiprestal a dos quarts d'una del migdia, tot seguit després de la missa.

A la primera part van cantar Els Rossinyols finalitzant la seva actuació amb l'himne d'Ulldecona. A la segona part, va cantar la Coral de Sta. Coloma i com a cloenda van interpretar unes cançons les dues Corals juntes. Tot seguit, van oferir a Na Paquita Querol, la directora, i a tots els nens un record d'aquest dia.

Finalitzat el concert els nens d'Ulldecona es van repartir per les llars dels nens de Sta. Coloma on els

van invitar a dinar i a les quatre de la tarda ens vàrem reunir a la Plaça Major on tots els nens van participar en una Gimcana cultural. Tant les tres parelles guanyadores, que van rebre un obsequi, com totes les altres, van gaudir de debó.

A les set de la tarda, després de beure un refresc i cantar "L'hora dels adéus" en una gran rotllana, es va fer el viatge de retorn tots feliços i contents.

Aquesta ha estat l'última sortida dels Rossinyols per aquest curs.

La simfonia

Aquest mes abandonem momentàniament el nostre recorregut pels principals compositors per endinsar-nos en una de les formes musicals més importants: la simfonia.

Les seves possibilitats expressives són realment enormes. Dintre d'ella hi ha lloc per a tot, des del lirisme més delicat fins a l'expressió més grandiosa d'una lluita heroica.

La simfonia és a la música el que la novel·la a la literatura: no es pot concebre l'una sense l'altra.

Coneixem ara un poc de la seva història i la seva evolució.

La simfonia tal i com és coneguda actualment procedeix de l'obertura orquestral clàssica, peça que s'utilitzava com a introducció per a les òperes als segles XVII i XVIII. Aquestes obres acostumaven estar dividides en tres moviments o parts: el primer i el tercer ràpids, mentre que el moviment central era lent. Aquest tipus de composicions van tenir un gran èxit i foren interpretades com a peces independents per les més cèlebres orquestres de l'època, de les quals destacà la de Mannheim. L'escola que es formà en aquesta ciutat alemanya fou la base per a les simfonies de Haydn (104) i Mozart (41).

A les darreries del segle XVIII la simfonia es complicà, ampliant-se a quatre moviments: un primer ràpid, a continuació un moviment lent, profund, melangiós i apassionat, un tercer moviment de ball i

un últim passatge ple de força i brillantor que glossava l'obra i la conclouia.

Estem en presència de la simfonia clàssica.

La durada d'aquestes obres era, primerament, d'uns quinze a vint minuts, però al llarg del temps augmentà i arribem a Beethoven, la Tercera Simfonia del qual, anomenada «L'Heroica» (1803), quasibé arriba ja a l'hora de durada.

A la seva Novena Simfonia va sentir la necessitat d'ampliar el timbre musical, per a la qual cosa a l'últim moviment afegí un cor a l'orquestra: el resultat fou la famosa «Oda a l'alegria».

Amb les seves obres gegantesques el revolucionari Beethoven donà una nova imatge a la simfonia.

Arreu Europa triomfà el romanticisme i amb ell la simfonia continuà el seu avanç. D'aquesta època recordem compositors tan destacats com Schubert, Brahms, Mendelssohn, Schumann i Bruckner.

Hèctor Berlioz suposà un definitiu pas endavant amb la seva «Simfonia Fantàstica», a la qual donà un caràcter narratiu i autobiogràfic, cosa que també farà Chaikovski a les seves obres, recordem la simfonia n° 6, «Patètica», (1893), una visió desesperançada del que havia estat la seva vida.

Arribem a dos altres grans compositors: Dvorák i Mahler. Aquest últim mereix menció a part.

Gustav Mahler va «revolucionar» el món musical de la seva època amb les seves simfonies, on utilitzà instruments solistes, augmentà el nombre de músics de l'orquestra així com la durada de les seves obres, introduint a més a més el cant, oblidat des de Beethoven. Un exemple ben clar de tot això és la seva «Vuitena Simfonia», la qual, per a ésser interpretada necessita d'una recarregada orquestra, doble cor i cor infantil, per la qual cosa ha estat anomenada «la simfonia dels mil».

Després d'aquestes colossals obres mahlerianes s'adverteix una tornada a les fórmules clàssiques i romàntiques. Ens enditem al segle XX.

Sibelius redueix el nombre de músics i la durada de les seves simfonies, utilitzant els quatre moviments tradicionals. És un retorn a la senzillesa.

Altres compositors en aquesta mateixa línia foren Stravinski, Britten, Rachmáninov, Prokofiev, Vaughan-Williams i Shostákovich.

Avui dia nous autors continuen component aquest tipus d'obres; el terreny simfònic és prou ambiciós com per a atraure a tot bon músic.

I aquí acaba aquest petit recorregut per la història de la «reina» de les formes musicals.

Llarga vida a la simfonia!

TOMAS BADIA

Asociación de Jubilados y Pensionistas

Los Jubilados

Hay un viejo adagio que dice: «EL TIEMPO; TODO LO MADERO». Este viejo adagio se puede referir a la fruta, a las enfermedades y hasta el ser humano. Es justo; como aquel otro de que «DE VIEJO, NO SE PASA». Pues sí, estoy por completo de acuerdo. El fruto, día más o menos, saben cuando están maduros. Más sabrosos y apetecibles. El ser humano, es o se considera completamente distinto. En primer lugar, que tanto como va madurando, más se desprecia. Quizás no sé la palabra más apropiada, pero sí, que no se hace el caso de cuando por sus méritos, rinden aun con sus trabajos. Cuando por los años decaen las fuerzas, no rinde o no da beneficio, se suele apartar. No le pasa como el fruto que es precisamente cuando su valor, sabor y apetecible llega al máximo en su madurez. Al ser humano, le pasa completamente al revés. Como SU FRUTO ya lo ha dado, ya no se le da el valor que en realidad tiene. Si aun le queda vitalidad, puede enseñar practicándolo el oficio que los años le produjeron más experiencia. Si está postrado y falto de fuerzas, aún puede producir grandes ventajas sus consejos el ser humano, no envejece por los años. Los años, no cuentan para la vejez. Hoy se pueden apreciar a hombres o mujeres de 80, 90 y hasta más años, que hacen cosas, semejantes a la juventud de hoy, y aún más. Todos estos comentarios que hago, tienen una finalidad, que desearía, quisiera y os rogaría a vosotros,

que aún estéis a la madurez de la vida. Hijos, nietos, biznietos. No dejéis a un rincón a vuestros progenitores. Ayudadles, compensándoles con algo, de lo mucho que les debeis, de lo mucho que durante tantos años hicieron por vosotros. No es necesario, compensación, sino, algo de amor, cariño, ayuda, para pasar la última recta que les falta, con alegría. Os aseguro, que por poco que hagáis, os lo agradecerán y os mirarán, con orgullo y satisfacción, al comprobar, que todos los consejos y enseñanzas, han sido aprovechadas. No os quepa duda, que cuando les llegue la muerte, os despedirán con una sonrisa. Una sincera sonrisa y satisfacción. La vitalidad, va cediendo, porque los años pasan pero aquel hombre o mujer encorvados, con muletas o bastón, cojos, sordos o ciegos, son los mismos que os trajeron al mundo. Los que os enseñaron a andar, a aprender, a trabajar. A ser la nueva generación. Recordadles, cuando eran jóvenes. Si lo preferís hacerlo hoy como viejos, pensad por un momento, que cuando vuestros hijos o nietos tengan vuestros años, tendréis los mismos que tienen ahora.... estos acabados padres o abuelos.

El año 1979, se formó la ASOCIACION DE JUBILADOS Y PENSIONISTAS. Durante estos 6 años, gracias a esta Asociación, ha ayudado a estos jubilados a distraerse con los pasatiempos de los juegos, las

conversaciones amistosas con hombres o mujeres de la misma edad. Los que se comprenden mutuamente. Estas excursiones, que de no ser por ellas, una gran mayoría, nunca hubieran sabido lo que hay de bueno, por toda España, Canarias, Marruecos y la mayoría de naciones Europeas. Estas grandes maravillas como Iglesias, catedrales, museos, cuevas, grutas, paisajes y tantos y tantos lugares, que por no tener la acogida de la ASOCIACION DE JUBILADOS, hubierais ignorado. Lo más extraño, es que me he dado cuenta, que durante las excursiones, raro es la persona que toma SUS gotas, pastillas, supositorios u diferentes específicos farmacéuticos. Ello, da una prueba evidente, que lo más esencial para un.... veterano, es la distracción. Ello, le hace olvidar de cosas, que en la soledad no se puede lograr. Hijos o nietos, es verdad, que como más gastan vuestros padres o abuelos, menos tendréis vosotros, pero.... con toda sinceridad. ¿no os satisface que vuestros progenitores aprovechen estos pocos años con alegría, placer y satisfacción? Que importa unas pesetas más o menos si os compensa de sobras la cara de alegría y satisfacción que tienen al verles llegar nuevamente a casa y quizás llevando unos recuerdos o algo de lo que han considerado más apropiado para vosotros. ¡Jóvenes!. Aprended el camino que los vuestros os enseñan para cuando seáis... mayorcitos.

El Delegado

Muebles ARNAU

Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTES

Carrer del Calvari, 48
Teléfono 72 02 52

ULLDECONA

Clínica Dental Uldecona Dr. Abel Venti

Calvario, 2

Horario:

Lunes a viernes: 9 a 13 - 15'30 a 21

Sábados: 9 a 13

eurochrom
LABORATORIO FOTOGRAFICO

Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7

ULLDECONA

Centre Cultural i Recreatiu

Focs de Sant Joan

El seu origen esdevé una mica fosc, com moltes d'aquestes tradicions antigues. Hi ha autors que asseguren que no és res més que un record de l'incendi de Roma, succeït en temps de Neró, més o menys per aquestes dates.

Altres diuen que són continuació de les «Palidia», focs que es feien a l'Àsia en ofrena a déus com Baal.

Uns altres autors opinen que són solemnitats dels pobles d'Orient en honor al sol i per a celebrar el començament de l'estiu.

A la fi, altres n'hi ha que diuen que és per espantar els mals esperits.

La representació mítica dels focs s'acompanyava de sacrificis, precis, danses i representacions mímiques i en amainar el foc, es saltaven les seves brases. Una vegada apagat s'emportaven un tros de tió i el guardaven per a preservar-se de certs mals i per a practicar conjurs.

Sent tolerats i admesos per l'església cada cop s'han anat practicant més.

Les fogueres de Sant Joan poden ser individuals, familiars o col·lectives.

Les masies o pagesies aïllades en solen encendre quatre, una a cada un dels quatre vents, per tal de guardar la casa de malalties, de lladres, de marfugues en general, d'embruixaments i de l'atac de mals esperits.

Als pobles les fogueres s'encenen per les cruïlles dels car-

La mainada fent ball rodó entorn de la foguera.

rers o a les places, amb llenya recaptada per la mainada entre el veïnat.

Des de molts dies abans la xicalla va per les cases captant llenya, emprant per a demanar-la la forma tradicional de: Hi ha res pel foc de Sant Joan? Abans la llenya recaptada era transportada damunt d'una estora vella que feia de vehicle, era guardada en un lloc adient i vigilada per tal d'evitar-ne la sostracció, puix que entre les colles de cada carrer s'establia competència amb la finalitat de que la seva foguera fos la més grossa.

La gent del poble guardava els estris vells combustibles per a donar-los a la foguera i una cantarella així ho deixa reflectit.

Tres dies abans del Sant va pels pisos la canalla recollint els trates vells, canyes i manats de palla. I aprofiten la diada del que tenen molts veïns que desembarassen casa de mobles vells i roïns.

Un cop enceses les fogueres es balla al seu entorn i es salten dient abans els nens:

Focs de Sant Pere
focs de Sant Joan
gardeu-nos de ronya
a tots els cristians.

N'hi ha persones que tiren a la foguera una cabeça d'all i se la mengen després amb la fi de que Sant Joan els lliuri de certs mals.

Hom creu que si un malalt, de mal que sigui, encara que estigui a les portes de la mort, se sent amb forces per a saltar pel damunt del foc, té per segur que guarirà i que no morirà d'aquella malaltia.

La cendra de la foguera n'hi ha que la fa servir per a deslliurar-se de la suor dels peus.

Potser el ritus complet de purificació comprenia el salt pel damunt de les flames a la nit i les ablucions al riu o a la font a l'endemà al matí o en rompre l'alba.

CENTRE CULTURAL
I RECREATIU

Biblioteca Popular de l'Excma. Diputació Provincial

LV Festa del Llibre (1930-1985)

La Biblioteca Popular d'Ulldecona ha celebrat, una vegada més, la Festa del Llibre, convocant el seu tradicional CONCURS LITERARI. Des dels nens de pàrvuls fins els estudiants de BUP i COU varen prendre part a aquest Concurs, que va tenir lloc el 23 d'Abril.

El passat dia 25 de Maig, es van lliurar els Premis, consistents en magnífics llibres que ja, des de la inauguració de la Biblioteca, té per norma la Diputació dedicar-hi un pressupost especial. Degut a la gran assistència de públic, l'acte va tenir lloc a la Sala de Sessions de l'Ajuntament, presidit pel Sr. Alcalde i Diputat a Corts, Jaume Antich i el Diputat Provincial, Sr. Joan Roig, en representació del President de la Diputació. També hi eren els membres del Jurat Qualificador: José Antonio Córdoba, Mª Cinta Caballer, José Luis Barberà, Manolita Nadal, Paquita Querol, Angel Millan, Araceli Calbet, José Antonio Lázaro, Maribel López, Mª Carmen Querol i Felipe Delgado.

Després d'unes eloqüents paraules del Sr. Alcalde i del Sr. Diputat Provincial, tingué lloc el repartiment de premis. El Sr. Felipe Delgado, Secretari del Jurat, llegeix l'acta corresponent resultant premiats els següents alumnes:

Del Col·legi d'EGB «Ramón y Cajal»

Cicle Preescolar.— Tema: LA FESTA DE L'ARBRE. Dibuixos.

Primer Premi per Cicle: JOSE SANS CUCALA:

Cicle Inicial.— Tema: LA FESTA DE L'ARBRE. Dibuixos i redacció.

Primer Premi per Cicle: Mª ELISABET ESCOTO FIBLA

Cicle Mitjà.— Tema: INVENTAR UN CONTE. Dibuixos i redacció.

Primer Premi per Cicle: BIBIANA ROIG FABREGAT.

Cicle Superior.— Tema: CREUS JUSTIFICAR EL DETERIORAMENT DE LA NATURE DEGUT AL PROGRÉS? Dibuixos i redacció.

Primer Premi per Cicle: MIRIAM REDONDO DIAZ

A part dels Primers Premis per Cicle es varen repartir uns setanta llibres entre SEGONS PREMIS; TERCERS PREMIS i diversos ACCESSITS per Classe a cada Cicle. Lamentem no donar la llista dels guanyadors però no disposem de prou espai. Els treballs premiats foren exposats uns dies al Claustre de l'Ajuntament.

Del Col·legi de Batxillerat «Ramón Forcadell»

1er. i 2on. de BUP.— Tema: MA: ANY INTERNACIONAL DE LA JOVENTUT.

Primer Premi: ELENA TORNERO.

3er. de BUP.— Tema: SALVADOR ESPRIU

Primer Premi: YOLANDA FERRERES:

COU.— Tema: MANUEL SALES I FERRE

Primer Premi: JUAN RA—

MON MESTRE I ROSA ARASA (escrit en col·laboració).

El Sr. Alcalde tancà l'acte animant a tots els alumnes a seguir en aquests treballs, doncs el sol fet de participar-hi és ja un premi d'il·lusió i pràctica literària.

Hem d'agrair l'entusiasme dels Directores i Professors dels Col·legis d'EGB, BUP i COU, que una vegada més, carregant la seva ja feixuga feina, amb la que representa la d'aquest Concurs, han animat els seus deixebles per a que hi prenguessin part. Gràcies a ells ha estat molt nombrosa la quantitat i la qualitat dels treballs presentats. La nostra felicitació i agraïment i molt especialment al Jurat per preocupar-se de qualificar amb un interès i una dedicació, que ni que es tractés del Premi Nadal. Per últim volem destacar el treball, callat, però efectiu, del Sr. Delgado que, malgrat les seves nombroses ocupacions, troba temps per desenvolupar el càrrec de Secretari del Jurat, des de fa alguns anys, càrrec que voldríem li fos vitalici.

Una cordial salutació i fins l'any que ve, si Déu vol.

LA DIRECTORA DE LA BIBLIOTECA

ESPORTS

Moto-Club Informa

El passat diumenge, 5 de maig, es va celebrar a Sant Mateu (província de Castelló) el 1er. trial memorial Folch amb participació de sets pilots del nostre moto club.

Després de fer les 2 voltes a les 10 zones, la sorpresa era total: Pere Sans, amb 29 punts, va guanyar la categoria senior, seguit d'En Sisco (30 punts) i Josep Raga (33 punts). Ressaltar que aquests pilots del nostre moto club, varen quedar davant de tots els de Castelló i València. En junior Carlos Sánchez va fer el quart amb 46 punts, A. Garcia cinquè amb 67 i en Ricardo Ortiz i A. Sánchez varen empatar a 79 punts, quedant en els llocs vuitè i novè respectivament.

El diumenge següent, 12 de maig, IX trial de les Calafes organitzat pel G.A.M. Alcanar i vuitena prova puntuable pel provincial de trial.

La primera volta (de les 3 que s'havien de fer a les 10 zones) revelava una vegada més la intensa lluita entre Sisco i Adzeries pel campionat. Adzeries feia 4 punts i Sisco 5.

Raga es despenjava amb 11, Ciurana 12 i Pere Sans 20.

A la segona volta, Sisco feia una demostració de la seva condició física i de la gran concentració que és capaç de tenir, presentant la targeta amb "0" punts. Raga es recuperava una mica i es presentava a la zona 10 amb 5 punts, però un absurd "fiasco" els convertien amb 10 punts. Adzeries en feia 8, Ciurana 10 i Pere Sans, 16.

La tercera volta confirmava el que ja esperàvem: Sisco 8 punts, Adzeries 10 i Raga totalment desconcentrat 16. Això feia que Ciurana amb 12 quedés davant. Pere Sans en va fer 14.

Sisco guanyava amb 13 punts, seguit d'Adzeries amb 22, Ciurana 34, Raga 37, el reaparegut Viladrich 46 i Pere Sans 50. En junior, primer Rofes 42, Carlos S. 63, després de greus problemes mecànics, tercer A. Garcia 90 i quart A. Sánchez 101, havent punxat la roda del darrera a les tres últimes zones.

La novena prova puntuable era a Garcia el dia 19 de maig, organitzada pel M.C. Els Clots i amb el nom de II Trial de Primavera.

Feia molta calor aquell diumenge i això va fer que els participants s'encantessin una mica durant les dues primeres voltes i es van presentar a fer la tercera amb només 3/4 d'hora. Com que el recorregut era curt —i mal marcat— no hi va haver ningú que entrés fora de temps, però sí bastant justos.

La categoria senior va veure amb els 18 punts de Sisco, la victòria en aquesta prova, tercera victòria consecutiva i que l'encapçala davant la classificació provisional. Segon va ser Adzeries amb 31 punts i tercer Josep Raga amb 36. Ressaltar el parcial de Sisco amb 5, 6 i 7 punts davant els 10, 9 i 12 d'Adzeries, donant-se el cas de que en les tres voltes Sisco va fer 18 punts i Adzeries en les dues primeres 19.

En junior no va ser puntuable ja que només es presentaven cinc pilots (tres d'ells d'Ulldecona) i per puntuar han de ser sis corredors. Va guanyar Rofes seguit de Carlos Sánchez, Antonio Garcia i Antonio Sánchez.

La classificació provisional queda així:

En senior primer Sisco del nostre Moto club amb 166 punts, 5 primers, 3 segons i un tercer. Segon és Adzeries del MAC Reus amb 165 punts, 4 primers i 5 segons. Tercer Josep Raga d'Ulldecona amb 133 punts, un segon, 6 tercers i dos quarts. Pere Sans també d'Ulldecona és cinquè amb 79 punts.

En junior és primer Rofes de Cambrils amb 160 punts i 8 primers. El segon és Carlos Sánchez d'Ulldecona amb 136 i 8 segons. Tercer A. Garcia d'Ulldecona amb 105 i quart A. Sánchez, també d'Ulldecona, amb 82.

La propera puntuable el dia 30 de juny a Montbrió. Després hi haurà un parèntesis per passar l'estiu i es reanudarà el campionat el dia 15 de Setembre a Tortosa per acabar el 25 del mateix mes a Cornudella.

Esperem i desitgem que Sisco no afluixi gens i pugui aconseguir aquest ansiat campionat provincial de trial.

Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona

(Junio 85)

Dia 4-5-85
6 Morell — A.V. Ulldecona 0

Dia 12-5-85
1 A.V. Ulldecona — Morell 2
(Paulino)

Dia 18-5-85 (Amistós)
2 Alcanar — A.V. Ulldecona 4
(Mario 1 i Paulino 3)

Dia 8-6-85 (Amistós)
5 Ampolla — A.V. Ulldecona 3
(Mario, Miquel, Calduch)

GOLEJADORS: (Classificació final temporada 84-85).

Mario, 11 gols; Paulino, 10; Ramón, 7; Vicent, 4; Bosch i Sauch, 3; Cucala i Pere, 2; Bordes, Verdiell, Riba i Tino, 1.

S'ha acabat ja la competició oficial del Campionat de Futbol de Veterans, els 2 últims partits van ser enfront al Morell, equip que ha aconseguit el títol de campió de la present edició, el dia 4 vam anar al seu camp ja que encara teníem pendent el partit que es va aplaçar a la 1ª volta per motius de les nevades del passat hivern.

El resultat parla sol, sens dubte el millor equip del campionat demostrant la seva marxa triomfal jornada darrera jornada. Sí que hem de dir que per part de l'Ulldecona vam presentar un equip amb moltes baixes i això va col·laborar per a la forta golejada que vam rebre.

Molt diferent va ser una setmana després aquí al nostre camp i disputant l'últim partit oficial per part ulldeconenca, tot i sent diferent no vam poder superar al rival que ens va guanyar per 1 a 2 en un partit molt disputat on la nota més desagradable va ser la lesió de Tino a poc de començar el partit quan disputant una pilota va caure i es va lesionar a la clavícula, esperem que ja hagi passat tot. A l'avançar-se l'equip visitant als primers moments va ser la clau del partit ja que tot

eren presses i nervis i per molt que es volia no es podia superar a un equip amb jugadors de vertadera categoria i que poques temporades darrera havien jugat a 2ª i 3ª divisió. Des d'aquestes línies felicitem a l'equip del Morell pel títol aconseguit.

Acabada ja la temporada vull deixar constància en nom propi i de la Junta Directiva de l'Agrupació de Veterans de l'agraïts que ens sentim pels socis, col·laboradors i tots els jugadors que en el 1er. any de la fundació han participat i han fet possible que setmana darrera setmana es pugués complir amb el compromís que en un principi ens vam proposar. Moltes gràcies a tots. Vull ressaltar que dels 14 equips participants vam ser el 1er. que vam disputar els 26 partits de competició, prova palpable del comportament que han tingut els jugadors. En el que al 8è. lloc a la classificació respecta, considero que per ser el 1er. any i degut a la inexperiència que vam començar, no està malament. Al fi i al cap el més important potser ha estat que vam començar al setembre de l'any passat i a pesar d'algunes opinions, hem acabat.

Com ja no havia cap partit més per jugar vam anar a Alcanar a festes a fer un partit amistós, acceptant la invitació que ens va fer la di-

rectiva canareva. Ens va sortir un partit brillantíssim, sobretot la 2ª part. El primer temps es va acabar amb 1 a 1, gol aconseguit per Mario, a la 2ª part va venir el "recital" Paulino ja que ell sol va marcar 3 golets, 3 golets com a 3 sols. El 2on. gol de l'Alcanar el van marcar al transformar un clar penalty. El resultat final va ser de 2 a 4, després del partit vam ser invitats a un berenarsopar per part dels jugadors de l'Alcanar. L'harmonia i cordialitat van estar present durant tota la tarda; com als vells temps...

Continuant amb els partits amistosos vam desplaçar-nos a l'Ampolla on també s'ha format un equip de veterans. Van anar amb l'equip molt just i fins i tot amb algun reforç d'emergència per a poder completar els 11 inicials. El resultat final va ser de 5 a 3 favorable a l'Ampolla, els gols nostres van ser marcats per Mario de penalty, el 2on. el va marcar Miquel rematant molt bé des de prop de la porta anticipant-se a l'acció del seu marcador, ¡ah! i això que va xutar amb la cama drete que per ell és la roïna. El 3er. gol va ser obra i gràcia de Calduch que des d'uns 30 metres va veure al porter avançat i li va col·locar la pilota amb molta intenció, un gran gol.

Ara a descansar fins la temporada que ve tots, jugadors i directiva, s'ho mereixen. ¡Bones vacances!

¿Qui no conèix a... Bel?

per Paco Callarisa

Com ja hem dit a la crònica que hem fet aquest mes, s'ha acabat ja el Campionat de Futbol de Veterans. És el moment de passar balanç i de veure i saber com ha anat tot. Per això vaig parlar amb Josep Bel i Bordes, el president de l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona i em va contar més o menys el que va ser aquest 1er. any de vida de l'entitat que presideix.

— ¿Com va nèixer l'Agrupació de Veterans?

● L'equip de Veterans del C.F. Ulldecona ha començat aquest any a nivell oficial encara que ja fa uns anys ja va intentar formar-se un equip però llavors per diversos motius i alguns problemes no va arribar a bon fi. Però l'any passat sobre el mes de setembre vam convocar a jugadors que havien jugat amb el C.F. Ulldecona a una reunió i encara que hi van haver diverses opinions entre els assistents, vam decidir per majoria participar oficialment en una competició organitzada pel Consell Comarcal de l'Esport del Baix Camp i que té la seu a Reus, vam iniciar les gestions per fer la inscripció federativa i així vam començar a treballar per a poder aconseguir el que en un principi molts no hi creien, començar i acabar el campionat des de l'octubre de l'any passat fins al maig d'enguany. Per aquests motius estem tots molt satisfets i jo potser encara més per ser el president, clar.

— ¿I ara què?

● Ara a esperar ja la temporada que ve que degut a unes reestructuracions que han hagut pensem que tindrà per tots, tant jugadors, com públic, una acceptació ja que com cada any s'inscrivien més equips vam proposar els equips d'aquestes comarques en dividir la província en 2 grups, proposta que se'ns va aprovar, per tant la temporada 85-86 serà a nivell comarcal, en la participació d'uns 10 equips d'aquestes comarques estic segur que hi haurà més emoció i serà més bonic.

— ¿Quin ha estat el comportament dels jugadors que han jugat aquest 1er. any?

● Evidentment quan es comença alguna cosa, no saps mai on t'equivocaràs, des d'aquestes línies vull demanar en nom propi i de la Junta Directiva perdó per si ha hagut alguna cosa que a algú hagi molestat, ben segur que no han fet res amb mala intenció, tot el contrari. Aprofito l'ocasió per felicitar a tots els jugadors que han fet possible que es juguessin els 26 partits de competició, demostrant el seu interès i ganes de fer les coses ben fetes. He de dir que el comportament en general ha estat molt bó.

— ¿Quin ha estat l'equip que t'ha agradat més de tot el Campionat?

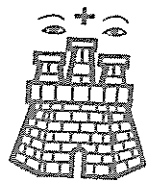
● Sens dubte el campió d'aquest any El Morell.

— Anem a parlar ara d'uns anys enrera, ¿Quina ha estat la teva vida com a futbolista?

● Vaig començar als 15 anys en els juvenils del C.F. Ulldecona fins al 18, després de les inolubrables "eliminatòries" aquí al poble es va acabar el futbol aproximadament

uns 8 anys sino recordo malament, per tal motiu i per mig del Sr. Juan Forcadell d'Amposta vaig tenir contactes amb l'equip amateur de l'Amposta, vaig jugar pocs partits de prova ja que molt prompte vaig passar a formar part del 1er. equip quan estava en aquells temps a 3ª divisió nacional, era la temporada 1957-58. A la temporada després vaig marxar al Servei Militar i estant allí vaig provar pel Reus Sportiu, em van fitxar per 2 temporades, la 1ª vam quedar sub-campions de la 1ª Categoria Regional i la 2ª temporada vam ser els campions i vam pujar a 3ª Divisió ja que en aquells temps de Regional Preferent no hi havia. Una temporada després, la 60-61, i per mig de l'amic Manolo Lleixà, em va fitxar el Benicarló quan estava a 1ª Regional. Després d'un any al Benicarló vaig fitxar per l'Alcanar també a 1ª Regional on recordo que vam fer una temporada formidable i vam estar a punt de ser campions. Un any després aquí al poble va tornar a "mourre" la pilota i es van fer alguns partits amistosos i preparant-se per a tornar a entrar en competicions oficials sent llavors president el Sr. Callarisa, acabada aquesta pre-temporada es va fer càr-

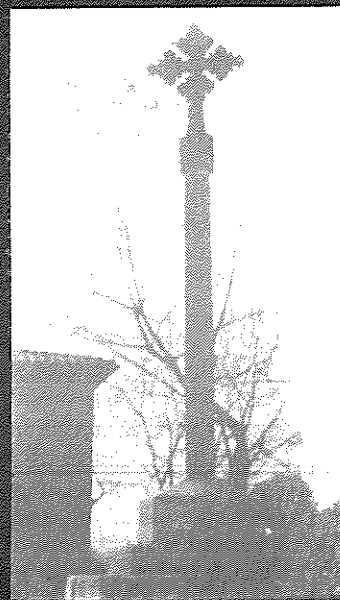
SUBSCRIVIU-VOS

Pròxim número Extraordinari Festa Major

UNA MANERA DE FER POBLE

rec de la presidència el Sr. Castell i jo ja vaig formar part de la Junta Directiva considerant que ja en tenia prou com a jugador actiu, tenia llavors 28 anys. A partir d'aquells moments vaig fer-me càrrec dels equips inferiors del club fins fa pocs anys. Vaig estar fent aquesta tasca d'entrenador uns 11 ó 12 anys. I actualment com suposo sabreu, estic jugant amb l'equip de l'Agrupació de Veterans... i el que "te rondaré morena", ja que només tinc 47 anys.

— ¿Has tingut alguna lesió important jugant a futbol?

• Alguna cosa però res d'importància.

— ¿Un bon any com a jugador?

• Quan vaig estar al Benicarló.

— ¿Un bon record com a entrenador?

• Han estat molts, però per damunt de tots recordo les finals de la lligueta per l'ascens a 1ª Divisió Juvenil al camp de l'Amposta eliminant al Sant Carles de la Ràpita a la tanda de penaltys i passant a la final enfront a La Cava on vam guanyar, proclamant-nos campions.

— ¿T'agradaria tornar a entrenar als juvenils o inclús al 1er. equip del Club de Futbol Ulldecona?

• Sincerament reconec que al 1er. equip no. Però als juvenils he de dir que sempre m'ha agradat i m'agradaria ja que vaig tenir la sort (modèstia apart) que dirigint als juvenils han fet unes campanyes memorables estant l'equip i el club al nivell que li correspon.

— En la teva experiència ¿Aconsellaries a algun jugador a marxar fora del poble a jugar?

• Si és un equip per a poder superar-se sí, però encara que econòmicament li surti millor que aquí al poble s'ha de pensar molt bé ja que la majoria de vegades no compensa.

— ¿A Pilar Sanjuán Marsá li agrada el futbol?

• No massa, fa molts anys que la conec i mai li ha agradat com jo voldria, de totes maneres ha tingut sempre molta paciència i hem anat passant com hem pogut.

— ¿I al teu fill Josep, li agrada?

• Molt, jo ja em veuria molt satisfet si arribés a jugar al 1er. equip del C.F. Ulldecona i quan tingui l'edat amb els veterans, clar.

— ¿Practiques algun esport a part del futbol?

• El tennis m'agradava molt però en vaig trencar el tendó d'Aquiles jugant un partit fa uns anys i ja no ho he tornat a provar,... ¡el que són les coses!

— ¿Una bona pel·lícula?

• Vértigo, d'Alfred Hitchcock.

— ¿Un programa televisiu?

• Si lo sé no vengo (programa-concurs).

— ¿Un defecte?

• Sóc molt cridador... tot ho fan els nervis.

— ¿Una virtut?

• Crec que tinc molt bon cor.

— ¿Camp Nou a Ulldecona?

• Un somni.

— 1ª Categoria Regional:

• Actualment és la categoria que a l'Ulldecona li correspon.

— ¿Els jugadors del C.F. Ulldecona?

• Avui per avui el jove té en més coses que pensar i divertir-se que en anar als entrenaments i curar-se, tot i així sempre hi ha excepcions però en general ha canviat molt la mentalitat del jugador d'ara al d'abans.

— Equip de pedrera

• Tal com està el nivell del futbol penso que en un equip en jugadors del poble es podria afrontar una 1ª Regional però simplement per quedar bé, sense cap aspiració, clar.

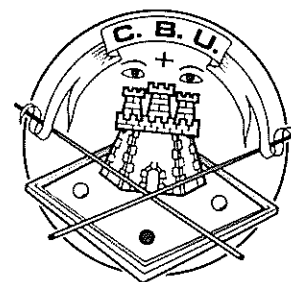
— ¿Millor jugador de 1ª Divisió?

• Julio Alberto.

— ¿Equip de la teva preferència?

• Primer el Barça i un poquet l'Espanyol (va per tú Albert).

I així vam acabar amb José Bel, aquesta xerrada i que penso els ha permès a tots conèixer encara més a Bel "lo fuster", un home que sens dubte passarà a la història, sí sí, ja que sempre es dirà que va ser el primer president de l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona. Per molt anys, i gràcies per tot José.

Final de Cataluña en Ulldecona

Los días 22 y 23 de Junio se disputó la final al cuadro 7½ de 2ª Categoría, siendo el vencedor el Sr. Francesc Fortiana del Club Billar Casal de Cervera con 11'53 de promedio, el subcampeón se lo adjudicó el Sr. Pere Arnau del Club Billar Ulldecona, perdió solo la partida por 16 carambolas con el campeón, y haciendo el mejor promedio particular con 21'43 por entrada y el mejor promedio

general de todo el campeonato con 14'97 lo cual pasa automáticamente a la 1ª. Categoría Nacional ya que para ser 1ª en esta modalidad se debe de hacer más de 12 de promedio.

En toda Cataluña solo hay cinco jugadores y con Arnau seis en total, lo cual es un orgullo para nuestro Club y para el propio jugador, militar en 1ª Categoría es lo que todo jugador aspira en el deporte que gusta y practica, y en toda Es-

pañia solo hay 15 jugadores en esta modalidad.

3º quedó José Luis Liarte del Club Billar Reus Ploms que hizo las cinco partidas con un general de 7'23, este jugador en la temporada anterior quedó campeón en la ciudad de Bañolas.

4º puesto fue para el Sr. Salvador Robert del Club Billar Mataró con 5'49 de promedio.

5º para el Sr. Enric Gabarré del Club Billar Monforte de Barcelona con 6'27 de promedio.

Y 6º y último el Sr. Rafael Sánchez del Club Billar Vilanova y Geltrú con 6'64 de promedio.

El vicepresidente del Club Carlos Forcadell clausuró esta final de Cataluña en nombre de la Federación, felicitando al campeón y subcampeón, y dando ánimos a los demás jugadores para que en la próxima temporada puedan estar otra vez en los primeros.

Entre el público asistente a

la final hemos de destacar al doctor González del Club Tennis Tortosa que vino a orientarse para poder formar un Club y muchos aficionados de Vinaroz que nunca faltan a ninguna final de las que organizamos, ayudan a arbitrar, apuntar y a todo lo que convenga para la buena marcha del campeonato.

Dieron los trofeos Señores Carlos Forcadell, Roser Font, doctor González, Vicente Crisógono, Juan Martínez y Salvador Arnau de Vinaroz. Trofeos gentilmente donados por Ilmo Ayuntamiento, Mobles Arnau y Caixa Pensions «La Caixa».

Informa:
Club Billar Ulldecona

Club Joventut Ulldecona

El propassat dia 17 de maig, el Club Joventut va fer l'assemblea General Ordinària, al saló de sessions de la Casa de la Vila, sota el següent ordre del dia:

- Lectura de l'acta anterior.
- Estat de comptes.
- El Club en el moment actual.

- Renovació part de la junta directiva.
- Precs i preguntes.

Malgrat que s'enviaren convocatòries a tots els socis, familiars i de número, uns 600 en total, no hi acudiren més que nou d'aquests socis; això demostra la deixadesa dels socis davant els problemes i assumptes del Club.

Fa uns quants anys els socis es queixaven que no se'ls avisés o se'ls comunicés la data

de les assemblees generals, i ara que es fa no hi acudeix ningú (amb perdó dels assistents). Això és vergonyós si considerem que és el Club amb més socis del poble, i que ara necessita l'ajuda de tots ells, per a fer possible l'obra tan anhelada i desitjada com és la construcció dels vestuaris.

Doncs sembla que per fi es podrà començar aquesta obra, ja que segons un article del «Diario Español de Tarragona», se'ns ha concedit una subvenció d'uns tres milions i escaig de pessetes. Confiem començar molt prompte l'obra, només ens queda esperar la notificació oficial.

Tornant a l'assemblea, s'aprovaren tots els seus punts, només hi va haver problemes a l'hora de fer la renovació de la junta.

Sortiren els senyors: A. Miralles, F. Roig, G. Castell, J.L. Sanz i V. Prado, i van entrar com a nous membres els senyors: C. Hervàs, J. Millan i E. Girona; i van renovar per falta de socis per suplir-los els senyors: J.M. Riba, J.L. Castell i M. Simó.

El desig de tots els assistents fou que a la propera assemblea hi anés més gent.

Hores d'ara, creiem que ja s'haurà realitzat el festival de patinatge i que la piscina estarà oberta des del dia 16 de Juny.

Volem dir-vos també que s'estan realitzant les oportunes gestions per a poder fer els curssets de natació durant els mesos de Juliol i Agost.

LA JUNTA DIRECTIVA

TV Philips Video Philips Videojuegos Philips

ADQUIERALO EN
MONTSIA RADIO

Ulldecona

PHILIPS

